

# CƠ ĐỐC GIÁO CHỐNG

## SỰ SÙNG BÀI THẦN TƯỢNG



Đây là của anh. Cái nhỏ này dành cho Mẹ. Đưa cái đó cho...?...Và anh có làm cho chúng vừa với và rồi cái nhỏ này...?...

Cảm ơn anh, Anh Neville, cầu Chúa ban phước cho anh.

Xin chào, các bạn. Thật là một đặc ân được trở lại đền tạm lần nữa sáng nay, cảm thấy tươi mới và dễ chịu. Ngày hôm kia thậm chí tôi đã không thể nói. Tôi đã bị siêu vi trùng nhỏ này đi quanh quần khắp nơi, các bạn biết, đi vào trong cổ họng người ta và khiến cho giọng nói họ khàn khàn, nhưng Chúa đã giúp đỡ tôi và giải cứu tôi ra khỏi tình trạng đó để tôi có thể nói với các bạn sáng nay.

<sup>2</sup> Và chúng ta vui mừng rằng có một đền tạm đẹp để chứa đầy người và những người đang đứng. Tôi thật sự mong chúng ta có một số chỗ ngồi, và cho những người mà đang đứng. Chúng ta sẽ vui mừng nếu được như vậy, nhưng tôi nghĩ mọi việc đã đưa ra. Tôi biết các bạn ắt không muốn đến và ngồi với những trẻ em này hướng lên bực giảng còn các bạn quay lưng hướng khác.

<sup>3</sup> Bây giờ, trong vài ngày qua tôi đã nghiên cứu về lịch sử, và tôi nghĩ có lẽ sáng nay thay vì giảng tôi chỉ có thể dạy một chút dựa vào Lời Đức Chúa Trời. Và bây giờ chúng ta sẽ có thể bị trễ một chút, vì thế tôi sẽ...một số các bạn muốn đổi chỗ cho người đang đứng, hay điều gì đó, sẽ rất tốt nếu bạn có thể—nếu bạn có thể làm điều đó và cho họ nghỉ một chút.

<sup>4</sup> Và bây giờ nhiều người trong các bạn, những người bạn của tôi đến, một số họ đến từ nơi xa, dưới Georgia, ở trên Ohio, Tennessee, thậm chí những nơi khác, Illinois, Missouri, Michigan, họ đến từ Chicago, từ chỉ đến với một buổi nhóm đền tạm nhỏ bé như thế này. Điều đó khiến tôi rất biết ơn những con người như thế. Và không chỉ thế thôi, nhưng tôi muốn nói điều này, không chỉ vì sự quan tâm của...mà còn trong sự quan

tâm đến Lời Đức Chúa Trời: gần như mỗi người trong họ không chỉ đến mà họ còn mang theo họ những phần mười dâng vào để giúp đỡ cho hội thánh.

5 Vậy thì, đó thật sự là những người bạn mà trung tín. Các bạn thật không thể quên những người như thế.

6 Và rồi đôi khi có thể tôi phải nói điều gì đó mà xé họ ra từng mảnh, nhưng rồi anh em thấy nó có ý nghĩa như thế nào. Trong lòng anh em không muốn làm điều đó, nhưng tuy nhiên có Điều gì đó mà nói, “Người...phải được làm,” đấy, vì thế anh em phải làm nó.

7 Và thấy họ đến từ khắp nơi và—và cố gắng hầu việc Chúa, và tin tưởng vào chức vụ mà Chúa đã ban cho tôi và tin cậy tôi là đây tớ của Ngài rằng tôi sẽ không nói với họ điều gì sai trật, thế thì với sự chân thật hoàn toàn tôi phải thật sự làm tất cả điều mà tôi biết như thế nào để—để chặn dắt linh hồn của những người đó; biết rằng họ lái xe qua những núi đồi băng giá, và đi xuống qua những con đường xe cộ chật cứng, và con cái họ bỏ ăn và bỏ ngủ, và va-li của họ để phía sau xe hơi. Và, anh em biết đấy, điều đó thì khó khăn.

8 Nhưng Kinh Thánh đã nói qua về những người như vậy, trong Sách Hê-bơ-rơ, chương thứ 11, “Ngay cả thế gian cũng không xứng đáng cho những người như vậy.” Tôi—tôi nói điều đó bởi vì tôi muốn nói nó bằng tấm lòng của tôi.

9 Và nhiều người ở đây từ New Albany và Louisville, và ở những vùng lân cận gần đây, tận dưới Kentucky, và những nơi khác không xa đây, nhưng tuy nhiên họ trung tín đến, lái xe qua băng, tuyết, bất kỳ điều gì khác, để đến đây.

10 Bây giờ, Chúa nhật tuần tới là đêm Giáng sinh. Và tôi nghĩ rằng tôi đã...đã có một sứ điệp Giáng sinh cho hội thánh, nhưng tôi—tôi có một tình cảm như vậy dành cho những người trẻ, tôi phải nói nếu họ...nếu tôi sẽ được ở đây, thế thì những người trẻ tuổi sẽ có thể, nhiều người trong số họ ở cách xa, sẽ nhớ lễ Giáng sinh của họ và những điều khác. Vì vậy điều đó sẽ hầu như khó khăn cho những người trẻ tuổi ấy. Nhưng trước khi đi...Bây giờ, chúng ta...

11 Tôi biết rằng dân sự chúng ta ở đây không dạy con cái chúng ta một chuyện thần thoại như Santa Claus. Chúng ta không tin vào lời nói dối của bất cứ ai, vì thế anh em đừng nói dối với con cái của mình. Những điều vớ vẩn như thế, đó là chuyện thần thoại đối với sự hiểu biết còn ít ỏi của chúng, về một chuyện như vậy thay thế cho Đấng Christ vào lễ Giáng sinh.

12 Và lễ Giáng sinh đã mất đi...Lễ Giáng sinh không còn là một sự thờ phượng nữa; nó là một hoạt động vui chơi nhân dịp lễ, ăn uống, đánh bạc, uống rượu, thậm chí không giới hạn với người ngoại. Và nó không là...Và tôi đã muốn...Có lẽ sau lễ Giáng sinh tôi sẽ nói lại về lễ *Giáng sinh*, anh em biết đấy, để nó sẽ không tước đoạt những bạn trẻ...Nhưng anh em không thể nói điều đó với những bạn trẻ như thế. Chúng thấy những đứa trẻ vào đêm Giáng sinh nhận quà Giáng sinh và những việc giống như thế, chúng không hiểu điều đó. Hiểu không? Chúng thật...chúng còn quá nhỏ. Và chúng ta phải nhớ đến chúng, mà chúng là...rằng chúng là những sự việc chung. Chúng ta phải tự mang xuống để nhớ đến chúng những người trẻ, mà chính chúng...

13 Tôi có quá—quá lớn tiếng về điều đó không, thưa anh em, âm lượng quá lớn về việc đó không? Anh em có thể nghe tôi rõ phía sau đó, đằng sau không? Hử? Hãy chờ đợi, tôi đang đứng quá gần. Mi-crô nào còn hoạt động, cả hai cái, cái này và cái này? Tôi—tôi nghĩ cái ở đó tốt. Đó là—đó là...Bây giờ, cái đó như thế nào, cái đó có tốt hơn không? Vậy thì tốt, được rồi.

14 Bây giờ, những bạn trẻ phải hiểu. Các bạn biết đó, họ là—họ là những người trẻ tuổi, và chúng ta phải nhớ chúng ta, cũng đã từng là trẻ em.

15 Và tôi nhớ khi chúng tôi còn là những đứa trẻ, chúng sẽ đi ra và chặt một bụi cây tuyết tùng già cỗi ở đâu đó, và mẹ sẽ rang một ít ngô và xâu lại thành chuỗi treo chung quanh nó. Đó là tất cả những gì có trên cây. Nhưng những chiếc vớ ngắn nhỏ xíu, cũ kỹ, lờm chờm được treo trên đó đúng như...Và, ồ, và có lẽ bà đã lấy một...có lẽ một bao kẹo nhỏ, và chúng là loại kẹo cứng, (và cho tôi hai hay ba cây, và hai hay ba cây kẹo Humpy, và hai hay ba cho đứa *này*), chỉ là những miếng kẹo nhỏ, và chúng tôi sẽ giữ nó suốt ngày hôm ấy, mút kẹo đó, các bạn biết. Và gói nó lại trong

tờ giấy báo nhỏ và bỏ vào túi của chúng tôi. Và nếu chúng tôi có một khẩu súng bằng giấy cũ, hay—hay một cái kèn nhỏ để thổi, điều đó thật là tuyệt vời, nó làm chúng tôi xúc động.

<sup>16</sup> Ngày nay, dĩ nhiên, nó khác hẳn. Những người nghèo đã giữ lại được ít tiền và nó phải vậy để họ có thể mua cho con cái họ nhiều thứ hơn, chúng mặc đẹp hơn, ăn uống ngon hơn, sống cuộc sống tốt hơn. Và mọi—mọi con đường khắp nơi, tôi đoán họ sống tốt hơn, và dưới điều kiện tiền lương ngày nay. Và do đó, những đứa trẻ, bạn phải để cho chúng có cái gì đó.

<sup>17</sup> Nhưng luôn luôn chắc chắn về điều này, hãy nói với chúng không có chuyện như Santa Claus, bởi vì nó không đúng. Một trong những ngày này chúng sẽ bước lên và nói, “Thế thì, còn Jêsus là gì?” Hiểu không? Hiểu không? Vì vậy hãy nói cho chúng biết Sự thật, hãy thành thật với mọi người. Là Sự thật. Và, đặc biệt, quý vị không nên nói với con cái của mình điều gì đó sai, bởi vì chúng sẽ lớn lên và nói...Chúng tin vào quý vị như là một Cơ-đốc nhân, và chúng muốn quý vị...Chúng tin rằng những gì quý vị nói với chúng là Sự thật. Vì thế hãy chắc chắn quý vị nói với chúng Sự thật, thế thì nó sẽ lộ ra đúng.

<sup>18</sup> Bây giờ, và rồi tôi muốn có ít nhất một đêm nữa, hoặc ngày, nếu tôi có thể, đến đền tạm, trước khi tôi rời những năm hầu việc sắp tới của tôi...đúng hơn là, năm hầu việc.

<sup>19</sup> Và nếu đó là ý Chúa, tôi muốn cố gắng có được nhiều những buổi nhóm ở hải ngoại năm này, vì tôi cảm thấy nhu cầu của nó. Đặc biệt là ở Thụy-...ở Thụy Điển và Na Uy, và nhiều quốc gia thuộc ngôn ngữ Xcăng-đi-na-vi—Xcăng-đi-na-vi, và xuống trong châu Á. Tôi cảm thấy rằng chúng ta nên cầu nguyện cách liêu lĩnh cho những điều này, rằng chúng ta phải học cách của Đức Thánh Linh và cách Ngài sẽ dẫn dắt chúng ta, và những việc mà chúng ta hẳn nên làm.

<sup>20</sup> Trong sự nghiên cứu lịch sử đầu tiên của hội thánh, nhóm Broadbent, và Hazeltine, và nhiều lời phê bình của họ về điều đó, hội nghị *Nicene các Giáo phụ*...Và ngày hôm qua tôi chỉ nói sơ qua đời sống hoàn toàn của Thánh Martin mà giáo hội Công giáo đã từ chối phong thánh; Đức Chúa Trời đã làm điều đó. Vì thế họ...về cuộc đời vĩ đại của ông, và như thế nào mà những

dấu hiệu và phép lạ giống như vậy đi theo con người đó qua suốt cuộc đời của ông; cách mà ông đã khiến hai người từ kẻ chết sống lại, đuổi các tà linh, nói tiếng lạ, và thấy những khả tượng và những việc khác, và thật là một con người vĩ đại. Nhưng, tuy nhiên, trong chính sự bí mật của quyền năng của ông là sự khiêm nhường trước Đức Chúa Trời. Và chúng ta thấy ngày nay rằng hội thánh, cho đến bây giờ giảng dạy quyền năng của nó và giảng dạy những dấu hiệu đi theo kẻ tin, tuy nhiên chúng ta thấy họ vênh váo, “tôi lớn, anh nhỏ,” và như thế, nó—nó không giống như Hội thánh đầu tiên, anh em thấy đấy. Họ khiêm nhường, và tử tế với người khác, và êm dịu, hiểu biết. Và nó khác rất nhiều so với ngày nay. Và tôi tự hỏi nếu có nhiều về việc này thì đã không có sự chúng ta đi sai đường từ—từ phần cốt lõi thật của—của Sứ điệp, rằng, chính chúng ta muốn hạ mình. Hãy giữ chính anh em...Anh em càng có thể khiêm nhường hơn, Đức Chúa Trời sẽ càng sử dụng anh em tốt hơn.

<sup>21</sup> Nghiên cứu về chuyện thần thoại và tất cả chuyện hoang đường này, chính lễ Giáng sinh nó là chuyện thần thoại. Nó không có...Không có gì thật về lễ Giáng sinh. Lễ Giáng sinh thậm chí không được nhắc đến trong Kinh Thánh, họ đã không bao giờ thờ phượng ngày sinh của Đấng Christ. Đã không có chuyện như vậy. Đó là giáo điều của Công giáo Rô-ma và không phải là một sự dạy dỗ Cơ-đốc giáo, không có lời Kinh Thánh nào về nó trong Kinh Thánh và trong một trăm năm đầu tiên sau Kinh Thánh, đấy, không có chuyện đó. Nó chỉ là một chuyện thần thoại. Santa Claus, mọi thứ, chỉ là chuyện thương mại, toàn bộ sự việc đều quyện vào trong một khối kết hợp to lớn.

<sup>22</sup> Nếu anh em đi trở lại và nghiên cứu sự bắt đầu của nó và nhìn xuống đến tận bây giờ, anh em có thể thấy chúng ta đã ở đâu. Chẳng có gì để lại, chẳng có gì có thể giúp đỡ chúng ta ngoài sự Đến của Chúa. Chỉ thế thôi. Bây giờ chẳng có gì có thể giúp đỡ chúng ta ra khỏi thời đại hỗn loạn này ngoài sự Đến của Chúa.

<sup>23</sup> Đây có phải là cái ngắt điện nhỏ mà loại bỏ những thành phần gây khó chịu trên những băng ghi âm phải không? Có lẽ tốt hơn tôi nên kiểm duyệt lại toàn bộ việc này, thật sự không gỏi nó ra, bởi vì điều đó khá thô bạo. Nhưng tôi nói điều này

để...Những băng ghi âm này đang được thực hiện bây giờ phải không? Đừng bán những băng ghi âm này, đấy, những băng ghi âm này không phải để bán. Chúng có thể được thông qua khắp hội thánh, hay đại loại như vậy, nhưng...bởi vì nó là...nó sẽ gây ra sự lộn xộn, chắc chắn như thế. Hiểu không? Vì vậy cứ giữ nó cho đến khi chúng ta có sự thích hợp khác cho nó.

<sup>24</sup> Bây giờ, trước khi chúng ta đến với sứ điệp, và mọi người cố gắng để suy nghĩ và nghỉ ngơi như có thể được. Tôi sẽ không làm mất thời giờ quá lâu, nhưng tôi muốn mất thời giờ của mình để... đập tắt nó, để anh em sẽ thật sự thấy điều đó. Bây giờ, trước tiên chúng ta hãy...Bây giờ, tôi tin, nếu mọi việc đi ra khỏi đường lối, ở đó quá xa để...

<sup>25</sup> [Anh Neville nói có một số chỗ có thể ngồi—Bt.] Vâng, hãy để các bà đó mà đang đứng dọc theo phía bên kia đến gần đây. Có chỗ trên này cho quý chị em. Vâng. Một chỗ ngay phía trước đây. Một cái ghế ngay đằng sau đây. Có những trẻ em trên tòa giảng đây, nếu người nào muốn đứng dậy và một em bé, và cho chỗ ngồi của họ cho người nào đó, người lớn đang đứng. Ồ, có phòng trên—trên bục giảng ngay ở đây dành cho trẻ em, và người lớn có thể có chỗ ngồi. Các bà đang đứng đằng sau cây cột đó. Nếu quý bà...Có con đường đi qua đằng sau trong góc đó, nhưng nó thì...nó che khuất đứng ở đó. Nếu chị em thích đứng...

<sup>26</sup> Ở đây có vài chỗ trên bục. Bây giờ, một số trong các anh em mà muốn đến gần đây, những trẻ em này có...Đây là một em đang ngồi ở đây bên cạnh Anh Way. Hãy tiến lên bây giờ, lấy chỗ ngồi của mình ngay gần đây, vậy mọi người...anh chị em có thể thoải mái như ở nhà, cảm thấy anh em...khiến anh chị em cảm thấy thoải mái như ở nhà. Có một chỗ ngồi ngay ở đây, Anh Shelby, lên ngay ở đây trên bục giảng, nếu anh muốn đến đây và ngồi xuống bên chúng tôi, lên đây ngay. Và Anh Evans và Anh Charlie, và anh, đây là—đây là một chỗ ngay ở đây, và một chỗ ngay ở đây, và hai—hai chỗ ngay ở đây. Cứ tiến lên ngay, anh em ở đó từ...cứ đi thẳng lên ngay, hãy tự nhiên để chúng ta có thể... khiến mọi người thật im lặng như có thể được cho buổi—cho buổi hầu việc, để anh chị em sẽ không mệt mỏi và buồn chán vì phải đứng.

27 Một số anh em ở phía sau...người chị phía sau trong hành lang ở đó, đang đứng lối phía sau trong hành lang. Chị em...vẫn còn phòng. Có một chỗ khác ở đây, ấy là một chiếc ghế chỗ đàn pi-a-nô người nào đó có thể ngồi, nếu họ thích đến và ngồi trên đó. Điều đó sẽ tốt lắm. Tôi thấy một chị ở đằng sau đó đang nhắc có một chỗ trống ở bên chị, vậy thì tốt quá. Bây giờ anh chị em hãy thật cảm thấy tự nhiên như có thể được.

28 Và bây giờ trong khi chúng ta đang ổn định chỗ ngồi, chúng ta hãy...Đã gần hai mươi phút, mười giờ hai mươi ba phút, vào ngày mười bảy của tháng Mười hai này. Bên ngoài trời mưa, ở Jeffersonville đây sáng nay. Và—và chúng ta thấy thời tiết xấu ở bên ngoài; nhưng cảm thấy dễ chịu ở bên trong, tuyệt vời, biết rằng chúng ta đang đến gần, sự Đến của Chúa đã gần rồi, và đang đến gần cõi Đời đời. Và chúng ta thật cảm ơn Đức Chúa Trời rằng chúng ta buổi sáng hôm nay có thể đứng và truyền đạt cho người tin, và người không tin, Lời Đức Chúa Trời hằng sống. Tin rằng đó sẽ là ngày vĩ đại cho tất cả chúng ta để hiểu những việc của Chúa.

29 Giờ này chúng ta hãy cúi đầu trong chốc lát để cầu nguyện. Và trong lúc chúng ta cúi đầu, nếu có người nào muốn được nhớ đến, cứ giơ tay lên với Đức Chúa Trời, hãy nhớ nhu cầu của anh chị em trong lòng. Cảm ơn anh chị em.

30 Lạy Cha trên Trời của chúng con, bây giờ khi chúng con ở trong đền tạm này, hết thấy đều ngồi, và mi-crô vẫn hoạt động, và những máy ghi âm đang chạy, và những Cơ-đốc nhân đang cầu nguyện, những yêu cầu đang được biết đến. Và trong vài hai hay ba tuần con đã liên tục nghiên cứu sứ điệp này dành cho ngày hôm nay. Chỉ vài lời mà có thể Đức Thánh Linh sẽ sử dụng để đưa chủ đề đi vào trong những tâm lòng của dân sự, để họ có thể thấy thời đại chúng con đang sống, và sửa soạn để gặp Chúa là Đức Chúa Trời. Chúng con sẽ cầu nguyện cho tất cả những người đau ốm và khốn khổ của chúng con ở khắp nơi.

31 Ôi Chúa Jêsus, xin nhớ Hội thánh của Ngài, Hội thánh phổ thông, hết thấy mọi người trên thế giới sáng nay, một số người đi vào trong rừng, một số xuống thung lũng đoán định, một số người họ ở trên đỉnh núi. Và khắp nơi trên thế giới con cái của

Ngài đang tùy thuộc vào Ngài và sự kêu gọi của Ngài. Và như Giảng ngày xưa, từ Đảo Bát-mô, đã nói, “Dầu vậy, hãy đến, Chúa Jêsus ôi.”

<sup>32</sup> Và chúng con nhận biết rằng chúng con không phải không thấy sự hiện diện của kẻ thù, nó luôn luôn ở gần để gây cản trở và ngăn lại, và làm bất kỳ việc gì nó có thể làm. Nhưng, Ôi Chúa, xin ban cho con cái Ngài đức tin sáng nay, quyền năng vượt lên trên kẻ thù, để mở tấm lòng của họ và làm cho linh hồn họ là cánh đồng của đất màu mỡ nơi mà Lời Sự Sống có thể được gieo ra, và sanh ra sự vui mừng lớn và một mùa gặt rộng lớn.

<sup>33</sup> Chúa ôi, con cầu nguyện, để Ngài sẽ ban phước cho Lời Ngài và các đầy tớ Ngài. Xin ban sự giúp đỡ cho giọng nói yếu của con để con có thể được mạnh mẽ bởi sự xúc dầu của Đức Thánh Linh. Và rồi trong hàng người cầu nguyện, xin ban cho năng quyền và đức tin, Chúa ôi, để họ sẽ không phải là một người yếu đuối giữa chúng con khi chúng con rời tòa nhà này. Xin nhậm lời, Chúa ôi.

<sup>34</sup> Chúng con biết rằng chúng con đang sống trong thời kỳ sau rốt. Và chúng con kêu cầu Ngài ban phước cho chúng con giờ này khi chúng con chờ đợi Ngài hơn nữa và đọc Lời Ngài. Chúng con cầu xin như Danh Chúa Jêsus. A-men.

<sup>35</sup> Bây giờ tôi sẽ đọc hai hay ba chỗ trong Kinh Thánh, và như tôi đã tuyên bố Chúa nhật tuần trước rằng ngày hôm nay tôi đang cố gắng nói về: *Cơ Đốc Giáo Chống Sự Sùng Bái Thần Tượng*. Và đó là chủ đề của chúng ta sáng hôm nay. Và, bây giờ, tôi không phải là nhà thần học, không phải là sinh viên trường Kinh Thánh chút nào, chỉ là một người dốt nát yêu mến Chúa Jêsus bằng cả tấm lòng. Tôi không tuyên bố là một nhà thần học hay cố gắng chiếm chỗ của người khác, nhưng chỉ cố gắng bằng sự khiêm nhường của tấm lòng mình để giải thích những điều đó mà tôi cảm thấy Đức Thánh Linh đã mặc khải cho tôi, và tôi phải phân phát cho hội thánh của tôi. Vì sự quan tâm của tôi chính là hội thánh này phát triển, mà hội thánh này là quyền lợi về thuộc linh. Đó chính là sự quan tâm của tôi bởi vì hội thánh này là sự quan tâm của Đức Chúa Trời, và sự quan tâm của Ngài là sự quan tâm của tôi. Vì thế tôi phải thấy với điều này.



<sup>36</sup> Đọc trong những nhà lịch sử đầu tiên, của Irenaeus và họ, cách mà họ đã giữ hội thánh của họ không bị hoen ố vì những việc của thế gian, cách mà những giáo sư đầy kinh nghiệm kia thức tỉnh ở đó và thật sự ở lại với Phúc Âm ấy. Lúc ấy Kinh Thánh đã không được viết dưới hình thức như chúng ta có Nó hiện nay, không có cho đến thời đại Cải chánh, và Luther đã cho in nó. Nhưng họ—họ đã có những gì mà họ gọi là *Phúc Âm* và *Sứ đồ*. *Phúc Âm* và *Sứ đồ*, và họ đã ở lại với điều đó.

<sup>37</sup> Bây giờ, trong hai chỗ chúng ta muốn đọc sáng nay, một trong chúng được tìm thấy trong chương 7, Sách Giê-rê-mi, và bắt đầu với câu thứ 10 cho đến câu thứ 18. Chỗ khác được tìm thấy trong Công Vụ 7:49. Và nếu anh chị em muốn đánh dấu phân đoạn cho đề tài này, hay là ghi ra đoạn này, Giê-rê-mi 7, đó là câu thứ 18. Tôi muốn bắt đầu đọc từ câu thứ 10.

*Rồi các người đến châu Ta trong nhà này, là nơi được xưng bằng Danh Ta, và nói rằng, Chúng tôi được giải cứu để phạm tất cả của những sự gớm ghiếc này sao?*

*Vậy thì các người xem nhà này, là nơi được xưng bằng Danh Ta, như hang trộm cướp sao? Nay, chính Ta xem thấy mọi điều đó, CHÚA phán như vậy.*

*Nhưng bây giờ các người hãy đi đến chỗ ở của Ta ở Si-lô, là nơi trước kia Ta đã đặt Danh Ta lúc ban đầu, mà xem Ta đã làm những gì cho nó vì tội ác của dân Y-sơ-ra-ên Ta.*

*Và bây giờ, vì các người đã làm mọi việc này, CHÚA phán, mà Ta đã phán cùng các người, đã dậy sớm và phán dạy, mà các người không nghe;...Ta đã gọi các người, mà các người không trả lời;*

*Thì Ta sẽ làm điều này cho nhà này, tức là nhà được xưng bằng Danh Ta, là nhà mà các người nhờ cậy, và làm cho nơi mà Ta ban cho các người cùng tổ phụ các người, như Ta đã làm cho Si-lô.*

*...Ta sẽ bỏ các người khỏi trước mắt Ta,...Ta sẽ cũng bỏ anh em các người hết thấy, Ta đã đuổi anh em người hết thấy, thậm chí cả dòng dõi Ép-ra-im.*

*Cho nên người chớ vì dân này mà trả thay, đừng cầu nguyện...vì dân này, cũng đừng cất tiếng lên và kêu khóc cũng đừng cầu nguyện cho họ, cũng đừng cầu thay với Ta: vì Ta sẽ chẳng nghe người.*

*Người há chẳng thấy điều họ làm trong thành phố của Giu-đa và trong các đường phố Giê-ru-sa-lem sao?*

<sup>38</sup> Bây giờ tôi muốn ngừng lại trước khi tôi đọc câu cuối cùng này. Hãy để tôi bắt đầu trở lại bây giờ. Đức Chúa Trời đang quở trách dân sự này, và phán, “Đừng ngay cả cầu thay cho họ.” Xin để tôi bắt đầu với câu thứ 16 và đọc đến câu 18 bây giờ. Hãy lắng nghe kỹ.

*Cho nên người chớ vì dân này mà cầu thay, cũng đừng gờ tay lên kêu khóc hay cầu nguyện cho họ, cũng đừng cầu thay với Ta: vì Ta sẽ chẳng nghe người.*

*Người há chẳng thấy...Người há chẳng thấy điều họ làm trong thành phố của Giu-đa và trong các đường phố Giê-ru-sa-lem sao?*

*Con lượm củi,...cha nhen lửa, và đàn bà nhồi bột, dặng làm bánh dâng cho nữ vương trên trời, và đổ ra lễ quán cho các thần khác, để các người có thể chọc giận Ta.*

<sup>39</sup> Bây giờ, tôi muốn lật ra bây giờ trong Sách Công Vụ, chương thứ 7, và bắt đầu từ câu thứ 44, và đọc xuống tới câu thứ 50.

*Đền tạm chúng có vốn ở giữa tổ phụ chúng ta trong đồng vắng, khi người đã xúc dầu, đã truyền lệnh cho Môi-se, rằng người phải làm nó y theo kiểu mẫu mà người đã thấy.*

*Tổ phụ chúng ta cũng đã nhận lấy đền tạm ấy, rồi đồng đi với Jêsus đem vào xứ họ đã chiếm lấy của các dân Ngoại, mà Đức Chúa Trời đã đuổi khỏi trước mặt tổ phụ của chúng ta, cho đến ngày của Đa-vít;*

*Là người được ơn với Đức Chúa Trời, và xin ban một đền tạm cho Đức Chúa Trời của Gia-cốp.*

*Nhưng vua Sa-lô-môn cất cho Ngài một cái nhà.*

*Nhưng Đấng Chí Cao chẳng ở trong những đền thờ bởi tay người ta làm ra; như đấng tiên tri đã nói,*

*Chúa phán: Trời là nơi Ta, và đất là bệ chơn Ta: nhà nào các ngươi sẽ cất cho Ta? hay có nơi nào cho Ta yên nghỉ chẳng?*

<sup>40</sup> Bây giờ, anh em có thể thấy bằng cách đọc trong Kinh Thánh, điều đó, nơi tôi đang đặt ý tưởng của mình sáng nay, dựa trên “sự sùng bái thần tượng,” trước tiên, để bắt đầu với. Có một chút được viết về *sự sùng bái thần tượng*. Không có nhiều sách giải thích về sự sùng bái thần tượng, sự sùng bái thần tượng là gì, và tuy nhiên thế gian thì đầy dẫy về nó. Tôi nghĩ nguyên nhân của nó là, là bởi vì điều đó nó chưa bao giờ được giải thích thật sự cho dân sự, không biết nó sẽ là gì. Và thật là một đặc ân cho tôi, và đặc ân lớn trong đời sống của tôi, trong việc đi đó đây, để thấy một số sự sùng bái thần tượng, để biết nó là gì.

<sup>41</sup> Và thế thì trong sự nghiên cứu sự sùng bái thần tượng, vài tuần qua, chuyện thần thoại, thần thoại Hy Lạp và thần thoại Rô-ma, thì nó mang tôi trở lại để thấy họ có bị giết...hay là họ vẫn giữ vật đó còn sống, xem thử sự sùng bái thần tượng tồn tại như nó đã có lúc ban đầu hay không. Ngày nay trong việc đi lại, thấy sự sùng bái thần tượng; và rồi thấy cách nó đã bắt đầu, đọc trở lại cách nó bắt đầu như thế nào vào...trong những ngày xa xưa; tôi thấy rằng nó đã không thay đổi.

<sup>42</sup> Bây giờ, tôi đã từng ở Ấn Độ, Ấn Độ đầy dẫy sự sùng bái thần tượng. Họ có những người bước đi trên lửa ở đó và những sự khác...Tôi nghĩ, một chiều nọ khi tôi đến Bombay, tôi đã tiêu khiển buổi chiều đó bằng cách...tôi thì...người nào đó đã nói với tôi, tôi sẽ không biết ai là ai, họ chỉ ở trong đền thờ của những người theo đạo Jana. Và nó có khoảng mười bảy hay bảy, tôn giáo khác nhau, và tôi khá chắc chắn rằng có mười bảy tôn giáo khác nhau đã đương đầu với tôi ở đó trong sự thách thức về Lời, và mỗi một tôn giáo của họ kiên quyết chống lại Đấng Christ. Mười bảy tôn giáo khác nhau! Và họ đã...Họ bắt chúng tôi cởi giày chúng tôi ra trước đền thờ, và bước vào, và họ để chúng tôi ngồi xuống trên những cái gối. Và sẽ mất một số thời gian để nghe hết tất cả những câu chuyện huyền thuyên không vào đâu

(như tôi đã gọi điều đó) chúng ta phải trải qua. Nhưng thị trường thành phố đem chúng tôi vào đó, chính ông ta là một người theo đạo Hin-đu, còn gọi là người theo đạo Hồi.

<sup>43</sup> Và Mohammed là một vị tiên tri, và ông xuất thân từ dòng dõi Ích-ma-ên mà cũng là một con trai của Áp-ra-ham.

<sup>44</sup> Và chính là dòng dõi này mà thầy giảng phúc âm nổi tiếng này trên thế giới ngày nay, mà, đã chạy trốn từ một trong những người của họ là người đã thách thức người đó tới mức cao điểm trong Lời. Và, theo ý tôi, nhà truyền bá phúc âm đã nên nói, “Tôi không có ân tứ chữa lành, nhưng thân thể của những người tìn đồ chúng ta có như vậy. Anh em cho tôi vài giờ, và tôi sẽ mang đến người nào đó ở đây.” Hiểu không? Nhưng, dĩ nhiên, trong việc làm đó, thì nhà truyền giáo sẽ phơi bày chính mình với những tổ chức đang hậu thuẫn tài chính cho ông, và rồi ông đã bị ném ra ngoài.

<sup>45</sup> Và rồi ý tưởng thứ hai về việc đó, tôi không tin tôi sẽ để kẻ không tin đó chiến thắng trên Lời Đức Chúa Trời. Nếu tôi bị đánh bại, tôi sẽ vẫn đứng đó và bày tỏ đức tin của mình và niềm tin vào Đức Chúa Trời rằng Ngài vẫn giống y vậy. Như dân Hê-bơ-rơ nói, “Đức Chúa Trời của chúng tôi có thể giải cứu chúng tôi từ trong lò lửa hực này, nhưng tuy nhiên chúng tôi sẽ không cúi đầu trước những thần tượng của các ông.” Vâng, tôi tin nó sẽ là một việc dũng cảm hơn. Và rồi một lần nữa tôi...

<sup>46</sup> Như là một tiến sĩ thần học và đã được thông báo đầy đủ trong lời Kinh Thánh, như là nhà truyền giáo vĩ đại, và ông ấy là một con người đầy quyền năng, tôi tin rằng tôi sẽ thách thức ông ta dựa trên Lời, có phải Chúa Jêsus là Đấng Christ hay không, hay Mohammed có phải là một vị tiên tri hay không, và đã chứng minh ông bằng Kinh Thánh của riêng ông. Nếu đó sẽ là sự kêu gọi của tôi (trong Kinh Thánh) như là nhà truyền bá phúc âm, để giải thích điều đó, tôi sẽ nhận lấy chỗ đứng đó thay vì chỉ chạy trốn khỏi nó và trở lui. Điều đó tỏ cho thấy...Điều đó không bày tỏ rằng sự can đảm Cơ-đốc giáo chân thật mà sẽ chịu đựng ở đó, sống hay là chết. Đức Chúa Trời có thể giải cứu. Tôi tin tôi sẽ lay động cánh tay của ông ấy về việc đó.

47 Nhưng những người theo đạo Hồi, họ quên nghĩ về Bombay khi người mù ở đó, đem ấy mà đã nhận lấy thị lực của mình trong buổi nhóm. Họ không muốn nhắc điều đó.

48 Nhưng, tuy nhiên, về những người này, họ không phải là những kẻ giả hình. Họ là những người chân thành, thật chân thành như các bạn và tôi, và đôi khi còn nhiều hơn chúng ta ở đây tại nước Mỹ. Họ không phải là những người đạo đức giả. Họ thật sự tin điều đó và thực hành nó với tất cả điều đó ở trong họ.

49 Xin để tôi đưa ra cho các bạn biết đôi điều về sự sùng bái thần tượng. Tôi quên tên của thần mà là thần của những người bước đi trên lửa, nhưng nó là một bức tượng khổng lồ với lớn, to...cái gì đó tương tự với một gương mặt người, một loại gương mặt đá giống như chạm trổ, với đôi tai to, khổng lồ để nghe tất cả tội lỗi của họ và đại loại như vậy. Và những viên hồng ngọc to, lớn như hoa tai trong của chúng...trong tai của nó ở đây, mà, có lẽ sẽ đáng giá nửa triệu một miếng nhỏ, có lẽ; điều đó có thể vượt quá sự thẩm định, có thể được đánh giá không đúng mức. Nhưng, ờ, những viên ngọc đáng giá lớn như vậy ở trên hình tượng này!

50 Và thầy tư tế của đền thờ mang ra người nông dân nghèo, anh ta không phải là...chỉ là một người bình thường, không phải là người đặc biệt nào đó. Anh ta chỉ là một người bình thường, một nông dân muốn dâng lời cảm ơn cho thần của mình vì được mùa. Và, trong việc làm đó, anh bày tỏ đức tin của mình vào vị thần khi anh đến đền thờ và được thầy tư tế của mình ban phước.

51 Và rồi để...sẵn sàng để bước qua một cái hồ than mà sâu nhiều fút và rộng nhiều fút, và được quạt bùng lên với những cái quạt cho đến khi chúng đỏ trắng. Bây giờ, không phải là sự đánh lừa, nó là sự thật. Họ đi trước thần của họ, thú nhận tội lỗi của mình với thầy tư tế này, và người ta đổ nước trên anh ta; nước thánh, và đại loại như vậy, mà thầy tư tế đã chúc phước.

52 Và sau đó, nhiều lần, họ lấy một cái móc câu lớn, móc câu cá, to, vĩ đại, có lẽ bằng nửa in-sơ đến ba phần tư đi qua đường—đường kính, ngang qua từ—từ bên này sang bên kia đầu nhọn của lưỡi câu. Và họ đặt một trái banh nhỏ có nước trên đó, giống như một vật nhỏ trang trí cây thông Giáng sinh, và một trái banh

nhỏ, và đổ đầy nước trong đó để làm cho nó nặng. Và họ lấy, thật đúng vậy, hàng ngàn cái kia và móc chúng vào thịt họ, kéo chúng ra. Khi những móc câu đi vào, trong da thịt của họ, kéo họ, đi qua sự tra tấn thể xác và tinh thần để làm vui lòng thần của họ, thần tượng. Họ không phải là những người đạo đức giả.

53 Rồi, nhiều lần, họ lè lưỡi ra và bị đâm bằng cây chạc trên nó, đi xuyên qua lưỡi của họ và đâm ngược lên mũi và giữ chúng lại với nhau, lấy những mũi khâu bằng chỉ và may miệng họ lại với nhau nếu họ...mà đã nói điều gì sai. Và thật là sự tra tấn như vậy!

54 Và rồi đặt xuống bên cạnh hồ lửa lớn này. Họ giết một con dê, để làm nguôi vị thần, để dâng một đời sống vì tội lỗi của họ. Và các bạn phải nghe tiếng—tiếng sôi ùng ục khi con dê bị giết đó. Họ thú nhận tội lỗi của mình trên nó và giết con dê, quăng đi...lấy máu nó như một sự chuộc tội.

55 Và rồi nếu người đi trên lửa này, nếu anh ta hoảng sợ và chạy qua lửa, anh ta mang sự sỉ nhục trên chính mình. Nhưng anh ta phải bước đi chậm chạp và đều đều qua những than lửa này. Và đôi khi chúng sâu mười lăm tấc, những than lửa đỏ này. Và có lẽ mười lăm có lẽ sâu mười lăm tấc và có lẽ dài ba mươi thước hay bốn mươi thước, và khoảng, ồ, có lẽ rộng tám hay mười fút. Và chúng đỏ trắng. Và người đó không có gì trên người ngoài một mảnh vải, mà là một cái khố quấn quanh thắt lưng ở giữa người. Và anh ta đi ra đó với, đang bị treo lên với hết thủy thứ này, và chảy máu, và những cái móc câu cá và mọi thứ hết thủy trên người anh ta, gây cho chính anh ta trở thành điên cuồng cho đến nỗi nước dãi trắng từ miệng của anh ta chảy ra.

56 Và ở đây người đó đến, đi bộ qua lửa đó, và đi ra qua phía bên kia, không bị tổn thương chút nào, đi qua lửa, và có lẽ bàn chân anh ta đang đi trên (đôi chân) đó ngập sâu trong than lửa, hai bàn chân hay tốt hơn như anh ta đi bộ, đang kéo chúng than lửa đỏ lên trên da thịt mình, bước đi qua than lửa đỏ đó và bước ra trên phía bên kia mà không bị tổn thương. Anh em có thể nhìn thấy bàn chân người đó, không có sự xây sát hay là một vết cháy sém.

57 Và trong sự theo dõi như vậy, và suy nghĩ, nếu một sự tế lễ cho một thần tượng ngoại giáo, bằng huyết một con dê đực, với đức tin như vậy sẽ bảo vệ những người ngoại khỏi lửa, vậy thì Huyết của Đức Chúa Jêsus Christ sẽ làm gì cho người tin vào một Đức Chúa Trời hằng sống?

58 Vậy thì, sự sùng bái thần tượng là một điều lạ. Trải qua các thời đại chúng ta đã có nó, kể từ khi...ước đoán, từ khi bắt đầu của thời gian. Giờ đây, nghi lễ dành cho sự thờ cúng thần tượng này là con người dựng nên thần tượng, sắp xếp thần tượng, rồi người đó đi vào và chuẩn bị chính mình cho sự tôn thờ vĩ đại này. Lúc này, người đó tin rằng thần tượng này được tạo nên trong hình ảnh của thần nào đó mà anh ta không bao giờ...đã chưa bao giờ thấy. Thần tượng không có hình dạng, vì thế anh ta tin mình ở trong hình ảnh của thần tượng này mà anh ta làm ra cho thần này.

59 Vậy thì, anh em đừng bỏ quên điều đó! “Hình tượng” thì ở trong hình ảnh của thần huyền thoại mà người đó tin là thế.

60 Thế rồi người đó đi đến trước thần tượng này và sấp mình xuống, và tin rằng thần đó là một người không thấy được đi vào trong hình tượng này, và anh ta tin rằng anh ta nói chuyện với thần qua hình tượng này, rằng thần đó mang chính mình vào trong hình tượng này và đáp lời lại cho anh ta. Và nhiều người trong các anh em giáo viên ở đây đã lấy chuyện thần thoại...Ngay cả những thần đó, họ tranh chiến với nhau, họ tuyên bố, và làm mọi chuyện, trong những thời đó.

61 Bây giờ, nói cách khác, chính thần thôi miên từ thế đứng siêu phàm của mình, đi vào thần tượng này, và nói trở lại với người thờ phượng qua thần tượng này. Và người thờ phượng, trong một loại giác quan cảm xúc được dựng nên nào đó, tin rằng thần tượng đó nói với mình, với lòng anh ta, và anh ta đã được tha thứ tội lỗi của mình và bất cứ điều gì nữa, qua thần tượng này, mà điều đó chỉ ra một cách rõ ràng nó là ma quỷ. Chính ma quỷ làm điều đó.

62 Và người ta thật sự không chỉ đơn giản là làm những việc đó cách lung tung; một số người trong họ làm, nhưng có một số người thờ phượng chân thật về những điều đó. Chẳng hạn, tôi có

thể kể cho anh em những câu chuyện về bằng cách nào các quỷ đó ở trong những hình tượng kia thực hiện đủ mọi thứ, làm cho máu chảy ra từ những thứ, cùng mọi thứ khác. Chúng—chúng là—chúng là ma quỷ!

<sup>63</sup> Và nếu bạn không tin vào một...có một ma quỷ thật, thì bạn không tin có một Đức Chúa Trời. Chắc chắn, bạn đã tin sự trái ngược, thuận và nghịch. Vì thế có một ma quỷ thật, và nó là một con người. Không phải là một *ý tưởng*, nó là một *người*.

<sup>64</sup> Bây giờ, có sự dạy dỗ diễn ra về điều đó nói, “Ma quỷ chỉ là một—một ý tưởng xấu mà bạn có.” Không, không, không phải. Ma quỷ là một người.

<sup>65</sup> Những con người giống như vậy tin rằng “Đức Thánh Linh chỉ là một—một ý nghĩ tốt mà bạn có.” Nhưng đừng tin điều đó. Đức Thánh Linh là một Thân vị, Ấy là Thân vị của Đấng Christ trong hình thức Thánh Linh.

<sup>66</sup> Bây giờ, những người sùng bái thần tượng này...Và các bạn có lời Kinh Thánh của mình sẵn sàng hay những chỗ cho lời Kinh Thánh của bạn. Tôi—tôi có thể liên hệ đến một số của chúng trong chốc lát, những lời Kinh Thánh, chúng ta có thể đọc vài câu. Bây giờ, những người sùng bái thần tượng này, sắp mình trước thần tượng, tin rằng thần mà họ đang thờ là được tượng trưng trong hình tượng này. Bây giờ, các bạn hiểu được điều đó không, rằng người sùng bái thần tượng không phải là người đạo đức giả? Người đó thật sự đang nắm giữ điều gì đó mà ở trong thần tượng đó, bởi vì nó đến lại trên anh ta, nó làm điều gì đó; có được nó từ thần tượng đó, mà là thần hoang đường, không phải là một Người thật.

<sup>67</sup> Và nhiều lần ma quỷ nhập vào những người kia. Và ma quỷ đi vào những buổi nhóm lúc nào đó và chính nó giả mạo làm Đức Chúa Trời. Tôi đã chứng kiến điều này trong chức vụ của tôi.

<sup>68</sup> Bây giờ, nên nhớ, đây chỉ là...chúng ta chỉ đang dạy dỗ sáng nay. Và tôi muốn hội thánh này, khi tôi rời chức vụ ở đây để đi ra những cánh đồng truyền giáo, tôi muốn anh em ở lại với mục sư của mình và ở lại với sự Dạy dỗ mà đã được dạy dỗ ở đây. Hãy ở lại với Lời này, anh em đừng rời Nó! Anh em ở lại ngay với Lời



cho dù đến hay đi, hãy ở lại với Lời đó! Hiểu không? Bây giờ, và chỉ bởi vì rằng tôi đi khỏi...Tôi chỉ là một trong những mục sư ở đây. Anh Neville dạy những điều giống như tôi, vì thế chỉ đến ngay với hội thánh và lắng nghe Lời.

69 Tôi không biết Ngài sẽ dẫn dắt tôi đi đâu. Tôi đã nói với vợ tôi sáng nay ở bàn, “Có điều gì đó ở trong anh đã kêu la suốt những năm này, anh sẽ đi tìm xem đó là điều gì.” Bây giờ, tôi không biết cách nào Nó sẽ dẫn đi, Nó sẽ đi đâu, nhưng nơi nào Ngài dẫn dắt tôi thì tôi sẽ đi theo.

70 Bây giờ, sự sùng bái thần tượng, nó vẫn còn ngày nay. Chúng ta tìm thấy...Tôi thấy người ta đến với bàn thờ, và với những lời nói mù quáng của những giáo sư mù, mà sẽ nói, “Chỉ mở ra, quên đi mọi việc, làm cho tâm trí bạn trở nên trống rỗng. Bạn sẽ trở nên một—một Ê-li. Bạn sẽ trở thành người này, người kia, hay người nọ.” Thật là một lời nói dối! Rồi bạn không đến với Đức Chúa Trời...Điều đó làm linh hồn bạn mở ra cho mọi thứ tà linh bước vào. Bạn đừng làm điều đó. Bạn phải nhớ có một ma quỷ, và nó giả mạo Đấng Christ hầu như, từng li từng tí.

71 Tôi đang đọc quyển *Đời Sống của Thánh Martin* cách đây đã lâu, mà ở đó một chàng trai, anh ta thật ra là một thầy tu, và anh ta nói rằng Đức Chúa Trời đã kêu gọi anh để làm một trong các vị tiên tri xưa, “Anh em hãy lắng nghe tôi, tôi là một trong những vị tiên tri xưa.” Và nhà trường...Martin, dĩ nhiên, sẽ không nghe chuyện như vậy. Vì thế họ không tin điều đó bởi vì đời sống chàng trai ấy không mẫu mực với điều đó. Cuối cùng anh ta nói, “Tôi sẽ chứng minh cho các anh thấy tôi được kêu gọi làm một vị tiên tri xưa. Chỉ là một người trẻ,” nói, “nhưng tôi được kêu gọi.”

72 Đấy, “Các sự ban cho và sự kêu gọi chẳng hề đổi lại được bao giờ.” Đấy, họ đi ra khỏi Lời, và khi bạn đi ra khỏi Lời thì bạn đi vào bất cứ điều gì.

73 Và người thanh niên này nói, “Tối nay, khoảng nửa đêm, Đức Chúa Trời sẽ cho tôi một cái áo dài trắng, để ngồi ở giữa tất cả các anh, để tỏ cho thấy tôi là một tiên tri xưa.” Vì thế họ...tối hôm đó hết thấy đều lắng nghe, và tiếng thì thầm, “hãy bước vào,” và nhiều người đi lại. Và thanh niên đó đã nhận lấy một chiếc áo

dài trắng. Khi người khách đi khỏi, họ đi và nhìn chiếc áo, nó là thật, một chiếc áo dài trắng, thật, trông rất tốt.

<sup>74</sup> Nhưng, vị giám mục già, ông thật sự không thể hiểu được điều đó. Nó dường như đã không đúng, bởi vì, nó không đúng như lời Kinh Thánh (một chiếc áo dài trắng).

<sup>75</sup> Và khi ông làm điều đó, họ nói, “Hãy lấy chiếc áo dài này và đi đến đứng trước Thánh Martin, người của Đức Chúa Trời đó.” Và anh ta không muốn làm điều đó. Anh ta không muốn đứng trước vị tiên tri thật đó. Anh ta không muốn đứng; và họ thúc giục anh làm điều đó. Và khi họ bắt đầu nắm lấy anh ta, chiếc áo biến mất và đi đâu đó, họ không biết nó đã đi đâu. Đấy, khi nó đã mang đến một sự lật ngược lá bài!

<sup>76</sup> Nếu anh em đã có vàng thật anh em không phải lo lắng về nó tốt hay không, nó sẽ chịu đựng sự thử thách bất cứ nơi đâu. Và Thánh Linh thật của Đức Chúa Trời sẽ chịu đựng thử thách bởi vì nó được thử trên Lời Đức Chúa Trời. “Trên đá này Ta sẽ xây dựng Hội thánh của Ta.”

<sup>77</sup> Tôi đã thấy người ta lên cơn cuồng loạn, những người tốt. (Bây giờ các bạn có thể hiểu tại sao tôi không muốn băng ghi âm này—này được bán ra.) Tôi đã thấy những người tốt, và những người Ngũ Tuần, những mục sư là những người đã không hiểu, những người lên cơn cuồng loạn và rơi vào tình trạng bị thôi miên, và mọi việc giống như thế, và—và làm nhiều điều, và cuối cùng họ chạy vào nhà thương điên. Đó là sự mở lòng họ ra, những con người ngây thơ, và các quý đã đi vào và chiếm chỗ. Có một ma quỷ thật!

<sup>78</sup> Tôi đang đọc ở đây chỗ mà một người đã đến với...Tôi tin đó là Irenaeus hay Martin, một người, (một số sinh viên Kinh Thánh mà thông thạo điều này hơn tôi), có một vương miện bằng vàng trên đầu người đó, mặc áo dài trắng, giày khảm bằng vàng, và nói, “Ta là Đấng Christ, hãy xưng tội với Ta!” Thánh đồ đó sẽ không làm điều ấy. Tiên tri thật đó của Đức Chúa Trời đã đứng đó, chờ đợi. Và họ nói hai hay ba lần với ông, “Ta là Đấng Christ, hãy xưng tội với Ta!”

Ông nói, “Đấng Christ của chúng ta không đến như thế.”

79 Đúng thế, anh em đã phải biết Lời! Hãy ở lại với Lời! Đây, trận chiến vĩ đại đã gần. Bây giờ, chúng ta đóng vai hội thánh từ năm này qua năm khác, nhưng thời giờ đã đến bây giờ khi Giâm-be và Gian-nét sẽ chống lại Môi-se như Kinh Thánh đã nói họ sẽ chống. Và sẽ có một trận chiến thuộc linh, sự xung đột. Sẽ có một số chuyện như vậy cứ tiếp tục, giáo hội giáo phái sẽ cứ di chuyển ngay vào trong sự thống trị và tiếp tục như cách của nó. Nhưng tôi muốn nói người tin chân thật đang đến với chiến trường đó, và tốt hơn anh em nên thông thạo và biết mình đang làm gì, nếu không anh em có thể nhận lấy một tà linh quá dễ dàng mà không biết. Nếu nó trái với Lời này, đừng tin nó! Hãy ở lại với Lời đó!

80 Sự sùng bái thần tượng, sự sùng bái thần tượng có từ xưa, nó có từ xưa ở hiệp chủng quốc Hoa Kỳ đây. Và cách đây nhiều năm, những thổ dân Pueblo Anh-điêng, và bên ngoài Arizona, họ đã có sự thờ cúng thần tượng. Và, đó là, họ—họ đã có thần mưa. Và thần mưa đã...lấy một—một con rùa bùn, và họ làm hình tượng của một con rùa bùn. Và họ sẽ tự bôi bùn lên nó hết thấy giống như nó ở trong bùn chui ra. Và họ cởi quần áo trước con rùa bùn này, tin rằng có một thần mưa giáng xuống trong vỏ con rùa bùn này và nói với họ qua con rùa bùn này. Bởi vì họ tin rằng...nó đã sống trong bùn và rịn ra nước, và nó là một thần ở trên nó. Họ đã có một...nó là chuyện hoang đường, chỉ một—một niềm tin giả tạo mà tưởng là thật.

81 Vậy thì, và người ta đã thờ lạy ma quỷ trong việc làm như vậy. Thờ phượng một con rùa bùn, nghĩ nó là thần mưa, họ mang linh đặt trên chúng, chắc chắn, bởi vì họ mở cửa lòng của họ với nó. Nhưng nó là một linh sai trật!

82 Quá nhiều người ngày nay đang mở cửa lòng của họ ra cho việc sai trái! Anh em có một linh đúng, nhưng nhiều lần nó cãi lại Lời, nói rằng, “Thời đại của phép lạ đã qua rồi! Không có chuyện như *thế này* hay *thế kia*.” Nên nhớ, đó là ma quỷ trá hình Cơ-đốc giáo. Xin Đức Chúa Trời giúp chúng ta khi chúng ta đi sâu vào điều này trong lát nữa, để anh chị em thấy nó, đây, nó là một tà linh trá hình Cơ-đốc giáo. Nhưng nó không phải là Thánh Linh

của Đấng Christ, bởi vì Thánh Linh của Đấng Christ đến với Lời mọi lần. Ngài không thể phủ nhận Lời của Chính Ngài.

<sup>83</sup> Bây giờ, khi Cơ-đốc giáo đã đến Rô-ma, Rô-ma, trong chính thành Rô-ma, đã có bốn trăm đền thờ ngoại giáo bên trong bức tường bảy dặm đó. Bốn trăm đền thờ ngoại giáo, và người ta tôn chúng lên làm các thần và các nữ thần. *Các thần và các nữ thần*, “đàn bà và đàn ông.” Các thần, bốn trăm thần khác nhau. Hãy suy nghĩ về điều đó, bốn trăm!

<sup>84</sup> Bây giờ, đó là những gì Phao-lô đã tìm thấy khi ông đến Rô-ma. Đó là những gì A-qui-la và Prít-xi-la đã có khi họ được sai đi khỏi Ngũ Tuần và thành lập một hội thánh ở Rô-ma; đó là những gì người ta đã hình thành, thờ phượng những hình tượng ngoại giáo. Có khoảng hai triệu người ở Rô-ma, ở Rô-ma mẫu quốc; đó là, những người nô lệ, và ở bên ngoài ngoại ô, và vân vân, khoảng hai triệu người. Nhưng những bức tường chung quanh Rô-ma là bảy dặm. Và bên trong của bảy dặm đó, ngay tại chân núi, là bốn trăm đền thờ ngoại giáo, để thờ những thần đàn ông và những thần đàn bà.

<sup>85</sup> Bây giờ, tôi muốn nói ở đây chỉ một chút về điều gì đó tôi đã lấy từ lịch sử, và tôi đã tìm được một điều ngay ở đây với tôi. Cách mà họ đã đi vào thờ phượng, họ đã đến thờ phượng như thế nào? Một người ngoại giáo đã đến thờ phượng như thế nào? Điều đầu tiên người đó làm là đi đến đền thờ và tìm thầy tế lễ, thầy tế lễ ngoại giáo. Rồi người đó sẽ đưa cho ông ta một cửa lễ dâng rất nhiều tiền, và rồi của tế lễ, một con vật, để làm nguôi cơn giận của thần mà anh ta sẽ nói chuyện.

<sup>86</sup> Và đôi khi, trong một đền thờ, có thể có nhiều loại thần khác hơn là chỉ một thần. Có thể có “những nam thần, những nữ thần,” và mọi thứ khác, trong một đền thờ.

<sup>87</sup> Vì thế thầy tế lễ ngoại giáo...Người đó sẽ đi đến ông và cho ông ta một số tiền, rồi thầy tế lễ ngoại giáo sẽ cho lại ông một cây đèn, chỉ là một cây đèn cầy làm bằng mỡ bình thường. Và rồi người thờ cúng lấy cây nến này, sau khi ông ta đã trả cho thầy trợ tế một số tiền, lấy cây nến này và đi đến trước bàn thờ nào đó của thần này mà ông muốn nói chuyện. Và trên bàn thờ này là lửa, ở đó của lễ sẽ bị đốt cháy. Ở chân bức tượng, đèn thờ bằng đồng to

lớn, hay—hay hình tượng, và ông ta lấy đèn này—cây nến này và thắp nó lên từ lửa bàn thờ, bàn thờ lửa của hình tượng, người đó thắp cây nến và đi xuống đến chân của bàn—bàn thờ trước pho—pho tượng, và đặt cây nến này xuống. Và rồi sau khi người đó đặt cây nến xuống...

<sup>88</sup> Tôi đoán nó là vậy thần nào đó ở giữa tất cả những thần khác sẽ biết rõ ràng một tượng nào trong những hình tượng ấy người đó được cho là đi vào, bạn biết đấy, để đến lại và nói chuyện với người đó. Tại sao cây nến, tôi không biết. Nhưng người đó sẽ đặt cây nến xuống, thắp lửa bàn thờ lên.

<sup>89</sup> Và rồi ông sẽ trở ra đằng sau phía ngoài trên sàn của đèn tạm, và ông sẽ nằm sấp mặt mình xuống nền nhà ở đó. Và ở đó ông sẽ đặt tất cả linh hồn của mình, tất cả sức mạnh của mình vào trong lời cầu nguyện của ông, và cầu nguyện với thần vĩ đại của một số loại thần này, một niềm tin giả tạo, một thần hoang đường, cầu nguyện với thần này để giáng xuống trong hình tượng này và nói chuyện với ông.

<sup>90</sup> Người ta nói rằng “Một trong các hoàng đế có thể rất phủ phục trước hình tượng Apollos đến nỗi ông ta có thể thật sự nói rằng ông đã nghe các tiếng đến từ trong đèn—từ hình—từ hình tượng, nói chuyện lại với ông.” Phủ phục chính mình!

<sup>91</sup> Anh em hẳn nói ở ý kiến này, “Anh Branham, anh đã nghe tiếng không?” Tôi không nghi ngờ ngoài những gì ông ấy đã nói, nhưng đó là tiếng của ma quỷ. Không có chuyện như Jupiter, một vị thần, và hết thấy những thần này nọ họ có.

<sup>92</sup> Nhưng họ đã sấp mình, và họ nằm ở đó và thờ cúng, thờ cúng thần huyền bí này mà họ không biết gì về, trong khi linh của nó ở trong hình tượng mà họ nghĩ nó giống như vậy. Họ làm một hình ảnh cho nó, và điều đó tìm thấy ơn huệ với nó.

<sup>93</sup> Rồi họ làm một cửa lễ dâng. Sau đó khi người ấy đã tự mình thực hiện hết thấy trong cảm xúc này, anh ta đi lên lại trước hình tượng và lần này thầy tế lễ ngoại giáo mang đến cho anh ta một ít—một ít đồ ăn và thức uống, và để nó ở chân hình tượng. Và rồi...(Bây giờ, tôi...đã viết điều đó ra ở đây trên trang này, tôi đang đọc nó ra ngay. Hiểu không?) Và anh ta sẽ đi xuống chân

bức tượng này, và lấy một ít đồ cúng uống này và nhấm nháp nó, và gặm một chút xíu thức ăn, và rồi đổ nó lên chân bức tượng.

<sup>94</sup> Người đó đang làm gì? Đang dự tiệc thông công với các quý; dự tiệc với các ma quý, những nam thần và nữ thần. Đúng là một—một loại biểu tượng của sự thông công Cơ-đốc nhân với Đấng Christ, đang dự tiệc thông công. Đó là một loại hội thánh đầu tiên hay là những khách hành hương đầu tiên của Phúc Âm (mà đã đến Rô-ma) đã tìm thấy, đã có trong những người này trong loại thờ phượng này.

<sup>95</sup> Ba-anh là thần nổi tiếng nhất của mọi thời đại, về các thần tượng, là Ba-anh (B, hai chữ a, l), nó là thần mặt trời. Và rồi nó có một—một người vợ, thần mặt trăng, nữ thần, Ishtar, I-s-h-t-a-r, Ishtar. Và nó cũng được phát âm, A-s-t-a-r-t-e, “Át-tạt-tê.” Nó có trên đồng tiền Rô-ma. Nó được gọi là nữ thần, nữ thần mặt trăng, hay “nữ vương trên trời, mẹ của các thần,” thần mặt trăng. Và thần mặt trời là Ba-anh.

<sup>96</sup> Thế đấy, hầu như tất cả những người ngoại giáo đã thờ mặt trời đó. Ngay cả những thổ dân da đỏ Anh-điêng cũng đang làm điều tương tự khi—khi chúng ta đến, tìm thấy châu Mỹ ở đây, khi châu Mỹ được tìm thấy. Đến, những tổ phụ đã đến đây, họ tìm thấy rằng người ta vẫn đang thờ mặt—mặt trời. Bởi vì, trong việc này, họ đã thờ phượng.

<sup>97</sup> Đó là cách người ta đang thờ những nam thần và những nữ thần ở Rô-ma, khi Cơ-đốc giáo đến Rô-ma.

<sup>98</sup> Vậy thì, trong chuyến du lịch của tôi, tôi đã để ý rằng sự sùng bái thần tượng đã không thay đổi. Và Cơ-đốc giáo thật cũng không thay đổi. Cả hai giữ chỗ của mình, và sẽ như vậy cho đến khi sự Đến của Chúa Jêsus. Về vấn đề này tôi muốn nói chỉ một chút, để anh em có ý kiến về nó, và nếu anh em là người thuộc linh chắc chắn anh em sẽ nắm bắt được nó.

<sup>99</sup> Bởi vì Ba-anh đó là thần mặt trời, ồ, những cái bánh ngọt mà đã được làm...Và Giê-rê-mi đã nói ở đây, chúng ta đã nói cách đây một lát, những người đàn bà đã làm bánh để dâng cho Ba-anh, thần mặt trời. Vì, anh em sẽ nhận thấy một lát nữa đây, ở chương dưới, nếu anh em đọc điều đó, mà họ nói, “Nếu chúng ta

không thờ Ba-anh thì mùa màng chúng ta sẽ thất bại, bởi vì Ba-anh là thần của sự màu mỡ.” Nói cách khác, “Chúng ta biết mặt trời làm cho mùa màng phát triển.”

<sup>100</sup> Nhưng vị tiên tri đã bảo họ, “Chính là bởi vì các người đã bỏ Đức Chúa Trời, đó là nguyên nhân mùa màng của các người không mọc lên.”

<sup>101</sup> Nhưng họ thờ Ba-anh, họ sẽ nói “Hãy thờ phượng, dâng của lễ cho người.”

<sup>102</sup> Bây giờ, nếu Ba-anh là một thần xoay quanh...(Bây giờ, hãy nắm điều này, từng lời một, và anh em sẽ được nghỉ ngơi, sự kết thúc của Sứ điệp này)...thần là một thần xoay quanh, thần mặt trời, họ đã có những tấm biển bằng đồng to lớn mà sẽ phản chiếu mặt trời và trông giống như lửa. Và thế thì bánh mì mà Giê-rê-mi đã nói ở đây mà họ...đàn bà sẽ nướng những bánh này cho Ba-anh, mà nó được làm hình tròn giống như mặt trời. Ồ, rồi, nó được đặt lên trên bàn thờ, bàn thờ ngoại giáo, cho sự thông công, và được làm hình tròn giống như mặt trời hay giống như mặt trăng, bởi vì nó là thần mặt trời và thần mặt trăng.

<sup>103</sup> Đạo...Ba-anh đã có, mà chúng ta nói, “Chính là thần làm cho mọi đất đai phì nhiêu, người làm cho mọi vật lớn lên.”

<sup>104</sup> Bây giờ, hội thánh đầu tiên đương đầu với điều này khi họ đến Rô-ma. Và người ta nói và đã tin bởi giáo hội Rô-ma, hay bởi giáo hội ngày nay, hay giáo hội Công giáo Rô-ma, mà được gọi là “Công giáo...”

<sup>105</sup> Chúng ta hết thấy đều là *công giáo*. Chúng ta là Hội thánh công giáo, chúng ta là công giáo sứ đồ. Chữ *công giáo* có nghĩa là “phổ thông.” Và chúng ta là Hội thánh phổ thông của Đức tin sứ đồ. Vâng, thưa quý vị. Có một sự khác nhau giữa hai hội thánh; một trong chúng là công giáo, phổ thông, *thuộc về các sứ đồ*; cái khác là Công giáo *Rô-ma*.

<sup>106</sup> Và người ta nói rằng Phi-e-rơ...hay là họ tin điều đó, rằng Phi-e-rơ đã thành lập hội thánh Rô-ma. Tôi muốn trưng dẫn Kinh Thánh, tôi muốn sự trưng dẫn chỗ nào mà các bạn có thể nói rằng Phi-e-rơ đã từng ở Rô-ma dưới bất cứ hoàn cảnh nào. Như giáo hội Rô-ma nói, “Ông đã ở đó từ năm 41 đến 46.”

<sup>107</sup> Và, vào cùng lúc đó, Claudius là hoàng đế ở Rô-ma, đã làm cho hết thảy những người Giu-đa phải tan lạc. Hãy đọc Công Vụ, chương 18, và anh em sẽ thấy rằng Phao-lô, khi ông đi lên thành Ê-phê-sô, ông đã tìm thấy A-qui-la và Prít-xi-la, là những người Giu-đa thật sự, và đã được đem ra ngoài sự bách hại trong suốt thời gian đó, và họ đã ở đây tại Pa-les-tine lần nữa vì Claudius đã ra lệnh cho hết thảy người Giu-đa phải lìa khỏi, cả Cơ-đốc nhân và chính thống giáo. A-qui-la và Prít-xi-la đã thành lập hội thánh ở Rô-ma, và họ phải bỏ đi vì sự nổi dậy của Claudius, đã bắt bớ hết thảy hội thánh...hay những Cơ-đốc nhân và hết thảy người Giu-đa phải rời khỏi Rô-ma.

<sup>108</sup> Bây giờ, “Phi-e-rơ đang là giám mục của hội thánh,” và tôi có thể chỉ cho anh em thấy lời Kinh Thánh, suốt cho đến ít nhất gần bảy mươi năm, rằng Phi-e-rơ đã không bao giờ ra khỏi xứ Pa-les-tine. Đúng như trong Kinh Thánh! Và các bạn nói rằng “Phi-e-rơ bị giết ở Rô-ma, và Phao-lô bị chặt đầu ở Rô-ma.” Đó là giáo điều. Tôi đã đọc tất cả danh sách tiểu sử những người chết vì đạo tôi có thể tìm thấy, và không có một người nào trong họ ở trong danh sách nói điều gì về Phi-e-rơ hay Phao-lô (cũng không một trong họ) đã bị giết ở Rô-ma. Trong danh sách tiểu sử những người tử vì đạo đầu tiên đáng tin cậy mà chúng ta có thể đọc, không có điều nào trong chúng nói bất cứ điều gì về điều đó. Ông ấy không phải vậy! Đó là giáo điều.

<sup>109</sup> Tôi ở đây để vạch trần chủ nghĩa ngoại giáo, vì thế chúng ta sẽ—chúng ta sẽ làm điều đó bởi sự giúp đỡ của Chúa và Lời Ngài, đây, chỉ tỏ cho anh em thấy hội thánh là thế nào. Anh em đang la hét về “Công giáo!” nhưng cứ chờ đợi vài phút.

<sup>110</sup> Bây giờ, bây giờ, chúng ta hãy tìm thấy điều đó sau khi A-qui-la và Prít-xi-la (theo như Kinh Thánh) đã được đem đi khỏi Rô-ma, hội thánh nhỏ bé bị để lại như một trẻ mồ côi, hết thảy những người ở trong đó là những người ngoại giáo cải đạo bao trùm lên hội thánh Cơ-đốc Rô-ma, hội thánh đầu tiên mà A-qui-la và Prít-xi-la và một cặp khác đã thành lập hội thánh này và đã nuôi dưỡng nó.

<sup>111</sup> Rồi chúng ta thấy, ngay khi họ bỏ đi, mà họ đã làm những giám mục của riêng mình và lấy học thuyết của riêng họ, và rồi



họ chấp nhận...để được ơn với hoàng đế, Constantine và những người đến sau đó, tìm thiện ý, bởi vì họ phải có những hội viên trong đó đại diện đứng trong tổ chức chính trị của quốc gia. Người ta đã mang vào những hội viên của giáo hội, và lấy họ vào để (“hoàn thiện”) chỉ xưng tội, không biết gì về Đức Chúa Trời hơn một số người trong những người này mà chúng ta có ở nước Mỹ ngày nay; đúng như một nghề nghiệp, mà là một miếng đầy miệng to lớn vĩ đại dành cho họ để tin nhận Đấng Christ, một Đức Chúa Trời khác bên cạnh vị thần của riêng họ. Và trong đó họ đã chấp nhận, vào trong hiến pháp của giáo hội, những nghi lễ ngoại giáo.

112 Bây giờ, thầy tế lễ Rô-ma, rồi họ chấp nhận điều này bởi cách nhận và làm tiệc thánh. Điều đầu tiên được nêu ra là làm tiệc thánh. Thay vì một khoảnh bẻ ra giống như Thân thể Đấng Christ, họ sẽ làm nó thành *hình tròn* giống như mặt trời hay giống như mặt trăng. Và cho đến ngày nay nó vẫn tròn! Chắc chắn vậy. Nó vẫn là một miếng bánh xộp tròn, mà không phải là miếng bẻ ra từ Thân thể của Ngài. Nó tròn và nhẵn. Những thầy tế lễ Rô-ma ngày nay đặt miếng bánh xộp tròn này trên bàn thờ và gọi nó là “Thân thể theo nghĩa đen của Đấng Christ.”

113 Bây giờ, có một chỗ đứng lớn phía sau giữa một số những người theo chế độ Giám nhiệm tối cao này, và vân vân. Và giáo hội Công giáo thì dựa trên vấn đề đó, cho dù nó là Thân thể *theo nghĩa đen* hay nó là *tượng trưng* cho Thân thể. Công giáo Rô-ma nói “nó là Thân thể theo nghĩa đen,” bởi vì đó là thân thể theo nghĩa đen của Ba-anh (thần mặt trời) mà phản chiếu chính mình trên miếng đồng đó và họ đã làm nó hình tròn. Không có bàn tiệc Cơ-đốc giáo có bánh hình tròn trên nó!

114 Rồi họ muốn nhìn về hướng đông, và vân vân, giống như họ đã làm trong sự thờ lạy ngoại giáo; và mang đàn bà vào, và vân vân, thật giống như họ đã luôn luôn làm, giống như những người ngoại giáo làm với nữ thần, và đại loại như vậy. Bây giờ người ta chỉ lấy xuống Át-tạt-tê và đưa Ma-ri lên, làm cho bà trở thành nữ vương trên trời. Họ đã lấy xuống Jupiter và đưa Phi-e-rơ lên. Và họ đã phải kiếm một giáo điều, để làm điều đó họ đã...

<sup>115</sup> Khi A-qui-la và Prít-xi-la trở lại, sau mười ba năm dưới sự thống trị của Claudius, rồi khi họ trở lại họ thấy hội thánh của mình hoàn toàn bị dâng cho sự sùng bái thần tượng, nhưng đã phát triển giống như một con voi ma mút, con vật to lớn.

<sup>116</sup> Để mang điều này vào, họ phải hoàn toàn lấy đi Kinh Thánh. Bây giờ, tôi là một người Ai Len, tôi có những gì họ gọi là *Những Sự Kiện Về Đức Tin Của Chúng Ta* mà chỉ thuộc về một thầy tế lễ, và đại loại như vậy. Và tôi biết điều này, bằng sự gặp gỡ riêng với những linh mục, linh mục sẽ không tranh cãi với bạn về Kinh Thánh, Kinh Thánh chỉ là một quyển sách khác với ông. Bởi vì điều này Giám mục Sheen đã nói ở đây, ở đây cách đây khoảng hai năm, rằng “Bất cứ ai cố gắng tin Kinh Thánh, thì giống như đi bộ qua những dòng nước đầy bùn.” Họ không tin Điều đó! Họ đã khởi đầu ở đó và họ nói, “Đức Chúa Trời ở trong hội thánh Ngài, không phải Lời Ngài.”

<sup>117</sup> Linh mục này trên đường đến đây, đã đến vì một cuộc phỏng vấn mới đây, lên ở đây tại Thánh Tâm, ông ấy đã nói với tôi...hay hội thánh này ở trên đường, tôi quên đó là đường gì. Tôi nghĩ nó được gọi là Thánh Tâm. Ông ấy đến với tôi về phép báp-têm, Mary Elizabeth Frazier người đã sa ngã và quay đi trở thành tín đồ Công giáo. Ông nói, “Ông đã làm phép báp-têm cho cô ấy chứ?”

Tôi đáp, “Rồi.”

Nói, “Ông đã làm phép báp-têm cho cô ấy như thế nào?”

Tôi nói, “Trong phép báp-têm Cơ-đốc giáo.”

Ông ấy nói, “Ông muốn nói bằng cách nào?”

Tôi nói, “Chỉ có duy nhất một phép báp-têm Cơ-đốc giáo.”

Ông ấy nói, “Ông muốn nói, bằng sự nhận chìm?”

Tôi nói, “Vâng, thưa ông.”

<sup>118</sup> Ông ấy nói, “Ông đã nhận chìm cô gái ấy lúc đó như danh của ‘Cha, Con, và Thánh Linh’?”

<sup>119</sup> Tôi nói, “Đó không phải là phép báp-têm Cơ-đốc giáo.” Tôi nói, “Phép báp-têm Cơ-đốc là nhận chìm như Danh Đức Chúa Jêsus Christ.”

120 Ông ấy ghi điều đó xuống. Ông nói, “Ông cũng, sẽ thề nói lời thề này, hay là tuyên bố điều này với giám mục không?”

121 Tôi nói, “Nếu ông ấy không thể tin lời tôi, hãy để ông không làm điều đó.” Tôi nói, “Tôi không thề điều gì cả.” Hiểu không? Và ông ấy nói...Và tôi nói, “Không phải là ngạo mạn, thưa ông, nhưng tôi biết Kinh Thánh đã nói rằng, ‘Đừng chỉ trời hay đất mà thề, vì nó là bệ chơn Ngài,’ và đại loại như vậy. Chúng tôi được cho là không làm điều đó.”

122 Ông ấy nói, “Lạ quá, giáo hội Công giáo thường làm phép báp-têm như thế.”

Tôi nói, “Khi nào? Khi nào?” Hiểu không? Nhưng họ nói rằng họ đã làm điều đó.

123 Bởi vì, thành thật mà nói, họ đã, và hết thảy chúng ta là một lúc ban đầu, và nó...nguyên thủy—nguyên thủy bắt đầu từ lễ Ngũ Tuần. Đó là sự bắt đầu của hội thánh đầu tiên ở bất cứ đâu, bất cứ ai có thể nói về. Hội thánh Cơ-đốc giáo bắt đầu ở Ngũ Tuần, với một kinh nghiệm ngũ tuần, những người ngũ tuần, phép báp-têm ngũ tuần. Tất cả đến từ hội thánh nguyên thủy ở lễ Ngũ Tuần.

124 Bây giờ, để ý. Vậy thì, chúng ta nhận thấy thế rồi họ phải ra khỏi từ sự giảng dạy Kinh Thánh để có những điều này làm vui lòng những hoàng đế và đại loại như vậy, để mang vào những người ngoại giáo.

125 Bây giờ, hãy xem. Phi-e-rơ là một người Giu-đa. Đúng thế không? Bạn có thể tưởng tượng Thánh Phi-e-rơ chấp nhận ý tưởng dựng những hình tượng trong một nhà thờ, một người Giu-đa bị cấm ngay cả nhìn vào hình tượng không? Bạn có thể tưởng tượng ông đang làm một việc như thế không? Phi-e-rơ không làm việc đó! Bạn có thể hình dung ra ông đang nói, “Tất cả bản viết của tôi ở đó lúc ban đầu đều sai hết, tôi sẽ chỉ ném chúng đi bây giờ. Tôi sẽ sống như một linh trong giáo hội Rô-ma này, và tôi sẽ chấp nhận...”?

126 Thế đấy, đó sẽ là một con người thay đổi. Cho nên, để làm điều đó, họ phải bắt đầu một giáo điều rằng “Phi-e-rơ được chôn ở trong nhà thờ và đã để lại tất cả những Mạng lệnh cho họ, và họ

là giáo hội Công giáo nguyên thủy.” Không phải họ! Không có lời Kinh Thánh nào, không có lịch sử cũng không có điều gì chứng minh điều đó; không có một chứng cứ nào. Họ không phải hội thánh đầu tiên.

<sup>127</sup> Và thầy tế lễ ngoại giáo đó của giáo hội Rô-ma đầu tiên thì thật chính xác giống như linh mục ngày hôm nay. Họ tin rằng bánh đó là thân thể Đấng Christ, rằng cách nào đó Đấng Christ đã giáng xuống và nhảy vào miếng bánh đang nằm trên bàn thờ đó (mà con chuột sẽ tha nó đi trong đêm). Hiểu không? Hãy tin... Và đó là lý do Công giáo tin bạn phải đi nhà thờ để thờ phượng, bởi vì “Đức Chúa Trời ở trong nhà thờ đó.” Đó là lý do họ cúi đầu và tự làm dấu thánh giá, chung quanh nhà thờ, bởi vì “Miếng bánh đó là Đức Chúa Trời.” Không là gì cả ngoài sự tượng trưng cho một thần mặt trời Ba-anh, không có lời Kinh Thánh nào nói về điều đó hết! Vâng, miếng bánh xộp tròn đó nằm trên bàn thờ.

<sup>128</sup> Vậy thì, do đó, họ không chấp nhận sự dạy dỗ Cơ-đốc giáo mà...Irenaeus, Polycarp, và những anh em đầu tiên đó, Phao-lô. Chúng ta tìm thấy, môn đồ già nhất là...sống lâu nhất, là Giảng. Ông bị đày ba năm, ra trên đảo Bát-mô, vì ông có một trường dạy đạo. Ông đang truyền đạo hay sắp xếp Lời Đức Chúa Trời, đặt Nó với nhau, các Thư tín với nhau. Họ tìm thấy ông và những học giả của ông đang làm việc ấy, và họ đã dứt phép thông công ông trong ba năm (sau cái chết của hoàng đế ông được mang trở về), và rồi ông đã viết Sách Khải Huyền.

<sup>129</sup> Và nói về “Đức Chúa Trời ở trong hội thánh của Ngài hay là Đức Chúa Trời ở trong Lời Ngài?” Kinh Thánh đã nói rằng Lời là Đức Chúa Trời.

*Ban đầu có Lời, và Lời ở cùng Đức Chúa Trời, và Lời là Đức Chúa Trời.*

*Và Lời đã trở nên xác thịt, và ở giữa chúng ta,...*

<sup>130</sup> Ngoài ra, bất cứ sự giảng dạy của bất cứ giáo hội nào, hãy để mặc nó là Báp-tít, Trưởng Lão, Giám Lý, Ngũ Tuần, hay bất cứ nó có thể là cái gì, mà không ở lại từng chữ với Kinh Thánh này, thì sai! Vì Giảng đã nói trong Đảo Bát-mô, Đức Thánh Linh, hay Đấng Christ đang nói với ông, nói điều này, “Nếu người nào sẽ

bớt bất cứ điều gì ra khỏi sách Này hay thêm bất cứ điều gì vào Nó...” Vì thế làm sao bạn định thêm những biểu tượng thờ hình tượng ngoại giáo này, làm ba thần ra từ Một, và tất cả những công việc ngoại giáo khác này mà hội thánh ban đầu không bao giờ dạy điều đó và đã chống lại nó?

<sup>131</sup> Giáo hội nghị Nicene, Ngài là ba thực thể hay chỉ một thực thể, một sự tranh cãi lớn, họ những người tử vì đạo đến đó, một số họ với—với...Một người, một—một giám mục, những thầy giảng ngũ tuần, thay vì đặt tay trên người đau, họ đặt một cái roi nóng ngang qua đôi cánh tay của người đó và kéo đôi cánh tay của người đó lại như thế này. Những người khác, đang đứng, nơi đó họ lấy một thanh gươm và móc hai mắt người đó ra, trông giống như một đám người tử vì đạo mà đấu tranh cho Lời này! Halêlugia! Họ trộn lẫn máu của họ với máu những tiên tri xưa. Lời này, thưa anh em, Nó là Lời của Đức Chúa Trời.

<sup>132</sup> Khi những người ngoại giáo này được cải đạo, họ mang những biểu tượng này vào Cơ-đốc giáo. Họ không thể dùng Kinh Thánh nữa, bởi vì Kinh Thánh vạch trần điều này. Và họ sẽ nói với anh em ngay hôm nay rằng họ không tin có...họ không tin điều Đó. Họ nói, “Nó thì được thôi, nhưng giáo hội là Lời siêu phàm.”

<sup>133</sup> Ồ, chúng ta thấy giống như vậy trong Ngũ Tuần. Đùng la lối về “Công giáo,” khi chúng ta đúng là phạm tội, Giám Lý, Báp-tít, và mỗi người trong họ.

<sup>134</sup> Các anh em Giám Lý, rất thánh thiện, thế thì tại sao các anh giết Joseph Smith? Đây là nước Mỹ và có quyền thờ phượng. Tôi không tin những gì Joseph Smith đã nói, nhưng các anh không có quyền giết ông ấy, đúng, người Mormon.

<sup>135</sup> Các anh em Báp-tít, anh em đã che đậy bao nhiêu người? Phần còn lại của các anh?

<sup>136</sup> Và Ngũ Tuần, đúng là phạm tội như những người còn lại trong họ, trở nên huênh hoang khoác lác và một đám đạo đức giả. Và thay vì hạ mình khiêm nhường và nhận quyền năng của Thánh Linh, anh em đã nhận Lời không có Thánh Linh. Và anh em làm tổn hại nhiều hơn nếu anh em giống như phần còn lại

của họ. Trở lại trong những lễ ngoại giáo của họ với tất cả các loại tư tưởng ba ngôi một thể, và tất cả những thứ vớ vẩn khác này, anh em không thể chứng minh nó bằng Lời. Lời thì trái ngược với nó. Thật đáng thương, thật đáng thương thay!

<sup>137</sup> Vì thế khi họ hình thành giáo hội đầu tiên ở Rô-ma, Cơ-đốc giáo, họ phải gạt bỏ Kinh Thánh; và áp dụng những ngày lễ kỷ niệm này, để làm điều đó, họ phải có loại hậu thuẫn nào đó, vì vậy họ nói, “Phi-e-rơ là giáo hoàng đầu tiên của Rô-ma. Và ông vẫn tồn tại cách đó,” họ nói. Ồ, chúng ta hãy nói về ông, Phi-e-rơ sẽ bỏ những Lời của lễ Ngũ Tuần không? Anh em có thể tưởng tượng một người Do Thái dựng lên những hình tượng không?

<sup>138</sup> Và khi tôi có thể chứng minh với anh em bằng Lời được chép ra trong Kinh Thánh, chính xác ngày và năm, rằng Phi-e-rơ không bao giờ rời xứ Pa-les-tine ngoài một lần (và đã đi xuống Ba-by-lôn gần Euphrates), không bao giờ ở Rô-ma, theo như Kinh Thánh, CHÚA PHÁN NHƯ VẬY! Hết thủy nó chỉ là một ý tưởng ngoại giáo.

Bây giờ chúng ta sẽ đưa điều đó ra ngay trong đạo Tin Lành.

<sup>139</sup> Hãy xem Ngũ Tuần, không có nhận lấy Lời. Hãy ở lại với Lời đó và anh em luôn luôn đúng; ra khỏi Lời đó, anh em sẽ đi bất cứ nơi đâu.

<sup>140</sup> Trước đây một thời gian ở đây tại một buổi nhóm lớn có một trường phái Ngũ Tuần lớn, một bà nhảy lên, nói tiếng lạ, và làm gián đoạn sự kêu gọi tin nhận. Và tối hôm đó khi tôi bước vào phía sau, Billy kéo tôi ra ngoài đó, cậu ấy nói, “Ba biết gì không? Người đàn bà đó đã nói tối nay bà ấy đã có sứ điệp khác bà ấy sẽ đưa ra.”

<sup>141</sup> Và tôi nhìn người đàn bà ấy (tóc quăn, áo đầm quá chặt trông giống như bà được đổ khuôn vào trong nó, đang ngồi ở đó sửa soạn lại mái tóc, kéo đôi tất của bà ta lên), tôi biết bà ta sẽ nhảy lên. Và bà đã nhảy lên, và tôi nói, “Ngồi xuống.” Bà cứ tiếp tục. Tôi nói, “Bà có nghe tôi nói không? Ngồi xuống!” Ồ, chao ôi.

<sup>142</sup> Khi tôi đi ra tối hôm đó, có bốn hay năm anh chàng họ đã gặp tôi ở bên ngoài đó với bà ta, nói, “Ông làm buồn Thánh Linh.”

143 Tôi nói, “Linh nào mà tôi làm buồn với Lời Đức Chúa Trời thì nên bị làm buồn.” Tôi nói, “Kinh Thánh há không nói rằng tâm thần của các đấng tiên tri suy phục đấng tiên tri sao? Nếu bà ấy đang làm chứng, lời tiên tri nào là—là...Nói tiếng lạ là lời tiên tri nếu nó được thông giải.” Tôi nói, “Thế thì hãy để bà ta chờ cho đến khi tôi nói xong, lúc đó bà ta có thể nói nó.”

Anh ấy nói, “Nhưng anh đang giảng dạy Lời.”

Tôi nói, “Đó là những gì tôi đang thi hành.”

144 Anh ấy nói, “Bà ấy đã đem một điều gì đó tươi và mới từ Thiên đàng, cái gì khác với điều Đó.” Nếu đó không phải là trở lại với Công giáo Rô-ma thì tôi không biết đó là cái gì!

145 Hãy để lời của mọi người là lời nói dối và mọi linh là lời nói dối, và Lời Đức Chúa Trời là Lẽ thật. Lời Đức Chúa Trời là trước tiên!

146 Nan đề ngày hôm nay là, họ có quá nhiều sự mặc khải và những điều giả dối. Đó là đang sắp chính mình ở ngoài đó và mở cửa lòng của họ cho các quỷ vào, thay vì ở lại với Lời Đức Chúa Trời. Đó là nơi nan đề nằm, đó là vấn đề. Dân sự, thật thà, chân thành, những con người tốt, nhưng anh em không thể nói với họ. “Ồ, chúng tôi tin *điều này*, như những người Ngũ Tuần.” “Chúng tôi tin *điều này*, như những người Báp-tít.”

147 Tôi tin Đây bởi vì Nó là Lời Đức Chúa Trời! Tôi thách thức bất cứ ai chỉnh sửa tôi cho đúng về Nó. Hiểu không? Đúng thế. Đây là Lời! Hãy ở lại với Đây, Đây là đúng!

148 Vì thế họ hình thành giáo hội đầu tiên, giáo hội Công giáo Rô-ma đầu tiên. Và thay vì gọi...ông là *giám mục*, mà họ đã luôn luôn gọi ông là thế, bây giờ họ gọi ông ấy là “Cha.” Họ vẫn làm thế. Và họ nói ở đây, “Anh em phải thừa nhận điều đó, rằng bánh xốp này là Thân thể của Đấng Christ. Và, tới mức mà, coi thầy trợ tế là một thần, bởi vì Đức Chúa Trời bị bắt buộc lắng nghe tiếng của thầy tế lễ mà đã thay đổi bánh xốp này thành Thân thể của Đấng Christ theo nghĩa đen.” Và rồi những con người thông minh để điều đó chọc thủng xuống cổ họng của họ!Ồ, chao ôi!Ồ, làm sao...

149 Nhưng những người thờ phượng thật, những giám mục thật, đã ở lại với Lời. Họ đã ở lại ngay ở đó trong Hội nghị Nicene đó, họ đã giữ Lời ấy ngay tại đó. Vâng, thưa quý vị. Họ đến như những người tử vì đạo, mọi thứ khác, nhưng họ đã ở lại với Lời đó. Họ không muốn có sự sùng bái thần tượng chút nào.

150 Và tôi muốn người nào đó chỉ cho tôi ở đâu Thánh Patrick đã từng là một người Công giáo Rô-ma. Không có chuyện như vậy! Ông đã chống lại giáo hội Rô-ma đó. Ông là cháu của Thánh Martin. Tôi đang đọc ở đây, trong...một người đàn bà đã viết một...Hazeltime, Bà Hazeltime, *Những Trích đoạn của Hội nghị Nicene*, đã nói rằng bà đã đi đến một chương trình tại Oxford để lấy tờ—tờ yết thị dành cho, lấy của, *Cuộc Đòi của Thánh Martin*, và người đàn ông này đã nói, “Nhưng ông ấy đã không được giáo hội Rô-ma phong thánh.” Chắc chắn là không, ông đã chống lại việc đó! Và Thánh Patrick cũng đã làm vậy. Người mà đã ở lại với Lời của Đức Chúa Trời đã xây dựng trường học riêng của họ, họ đã đem người ta ra khỏi những việc đó.

151 Bây giờ, chúng ta nhận thấy, ngày nay cũng vậy. Giáo hội Rô-ma tiếp tục ngay với miếng bánh quy tròn giống như vậy của họ, tin rằng Đấng Christ giáng xuống và nhảy vào miếng bánh. Và, hãy lắng nghe, anh em có biết linh mục uống rượu không? (Khi mà, họ lấy một chén uống với nhau, “Ngài đã trao chén cho người khác.”) Nhưng, trong hình thức người ngoại giáo, những linh mục uống rượu nho. Hiểu không? Anh em vẫn... Tất cả chỉ là của người ngoại giáo! Thật chính xác. Họ không quan tâm.

152 Người ta nói với anh em, “Tôi sẽ không bàn với bạn về không có Kinh Thánh.” Giáo sĩ đó, hay linh mục, đã nói với tôi ở trên đó, nói, “Ông Branham, ông đang cố gắng nói về Kinh Thánh, tôi đang nói về một giáo hội.”

Tôi đáp, “Đức Chúa Trời là Lời!” Đúng. Bây giờ, được rồi.

153 Chúng ta thấy trong việc này, đối với ngày nay, đó là lý do giáo hội Công giáo Rô-ma phải đi nhà thờ để thờ phượng. Họ được dạy rằng “Đức Chúa Trời ở trong miếng bánh xóp tròn này, bánh Thánh trong đèn tạm.” Hiểu không? Bạn không thể thấy điều đó là người ngoại giáo sao? Chắc chắn, nó là vậy.



154 Bạn không thể thấy rằng những con người mà muốn chấp nhận bất cứ điều gì—bất cứ điều gì trái nghịch với Lời này thì cũng được trang bị giống như vậy chăng? Chẳng phải Kinh Thánh, trong Khải Huyền 17, gọi giáo hội Công giáo là “một gái điếm”? Chẳng phải Nó đã gọi những người Tin Lành mẹ của...mà nó là “mẹ của những gái điếm”? Cùng một giuộc! Nó đưa ra giáo lý từ chén đầy sự dâm uế của sự gớm ghiếc về tội tà dâm của nó, dơ dáy và ô uế, sự hóa trang chỉ là của con người, thay vì Lời của Đức Chúa Trời hằng sống mà là thật và thuần khiết.

“Ôi Đức Chúa Trời, xin thương xót chúng con,” là lời cầu nguyện của tôi.

155 Irenaeus đã nói, tôi đã chép xuống một ghi chú ở đây những gì ông đã nói, nói, “Lời của Đức Chúa Trời giống như một đám đồ trang sức tốt to lớn xinh đẹp mà được đặt ra để làm nên một bức tượng của một Vua vĩ đại, quyền phép phi thường. Nhưng,” nói, “những tín điều, những giáo điều, những hệ phái, lấy những viên ngọc đẹp đẽ kia và làm thành hình một con chó ra từ nó, và lừa dối sự dốt nát về Lời. Điều này họ làm để làm hư hoại các đường lối của Đức Chúa Trời và mang sự sỉ nhục đến trên Nó.” Halêlugia!

156 Khi các bạn cố gắng làm cho Lời Đức Chúa Trời nói điều gì đó để thích hợp với tổ chức của mình, các bạn đang lấy ra những viên ngọc của Thân thể Vua vĩ đại và làm thành hình tượng của con chó, hay một con cáo, hay là một con heo, hay cái gì đó, ra từ nó. Và các bạn lừa dối sự dốt nát về Lời.

157 Halêlugia! Có một số người có Thánh Linh của Đức Chúa Trời, mà ủng hộ cho Lời hóa thân. (Đức Chúa Trời, gia tăng hàng ngũ của chúng ta.) Lời, không gì ngoài Lời! Hãy nhận lấy Lời mà Chúa Jêsus đã nói trong đó, “Tất cả trời và đất sẽ qua đi, nhưng Lời Ta sẽ chẳng qua đi bao giờ.”

158 Chỗ mà Nó nói, “Hãy nhơn Danh Đức Chúa Jêsus Christ mà làm phép báp-têm”; họ làm “Cha, Con, Thánh Linh,” ba thần ra từ Nó. Họ lấy hết thảy các loại giáo điều, và pha chế tất cả mọi thứ, và rảy nước thay vì nhận chìm. Mọi thứ! Làm ra một thứ dầm mình nào đó do con người tạo ra từ điều đó, thay vì đặt nó vào trong Ngọc quý, trong Vua vĩ đại, là Đấng Christ.

Ô, Halêlugia! Đó là Đức Chúa Trời hóa thân làm người, Đấng Christ!

<sup>159</sup> Người ta sửa đổi sai lạc những đường lối của Đức Chúa Trời. Để cho người ta đến trong nhà thờ, những phụ nữ tóc ngắn, bôi mặt mày, ăn mặc trông khiếm nhã hở hang. Những người đàn ông quá nhu nhược, để cho một người đàn bà dẫn đường họ bằng tai. Đến với nhà thờ, và chơi trò lừa bịp và cờ bạc, và hết thấy những thứ đồi trụy. Và những thầy giảng và vân vân đi ra các bờ sông, với những phụ nữ ăn mặc trần truồng trong những bộ đồ tắm và đi bơi, hút thuốc, và tự xưng họ là “đầy tớ của Đức Chúa Trời”; trong khi đèn thờ này là đèn thánh được dâng cho Đức Chúa Trời, không ô uế của thế gian. Đúng vậy. Nhưng họ đã lấy những viên ngọc của Đức Chúa Trời và làm thành ra một con heo ra từ nó, hay một con cáo, hay một con chó, hay một con chồn hôi, hay thứ gì đó, và nuôi nó bằng sự thiếu hiểu biết, sự dốt nát.

<sup>160</sup> Cảm ơn anh, Doc. Tôi đã có một cái ở đây nhưng tôi thật sự không nghĩ về việc sử dụng nó, một chiếc khăn tay.

Vâng, đó là những gì họ làm. Irenaeus rất—rất đúng.

<sup>161</sup> Đức Chúa Trời nghĩ gì về tất cả điều này? Nó thật giống như những gì họ đã cố gắng nói, “Ôi dào, đó không phải là một vấn đề đối với Ngài?” Nó là một vấn đề đối với Ngài! Nó đang có vấn đề.

<sup>162</sup> Tại sao Ngài phán với Giê-rê-mi những điều mà sau đó Ngài đã làm? Tại sao Ngài đã phán vậy? Nó là vấn đề. Đức Chúa Trời đã có một đường lối.

<sup>163</sup> Điều gì xảy ra nếu Môi-se nói, “Tôi sẽ cởi mũ ra thay vì cởi giày”? Ông sẽ không bao giờ thấy khả tượng. Anh em phải đến với đường lối của Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời có một đường lối.

<sup>164</sup> Có rất nhiều điều chúng ta có thể nói. Chúng ta hãy chỉ lật ra một câu Kinh Thánh ở đây. Tôi đã có ghi chép nhiều câu. Chúng ta hãy lật tới Dân số ký 25, chỉ một phút. Dân số ký 25, chúng ta sẽ thấy nó—nó có ý nghĩa nào với Đức Chúa Trời, hay không. Chúng ta hãy xem nếu nó đúng thế, những tín điều, những giáo điều này (và đại loại như vậy) có ý nghĩa hay không. “Ngài là Đức

Chúa Trời tốt lành, Ngài thật sự không chú ý toàn bộ sự việc.” Ngài không! Ngài đặt ra một hàng lối và kéo dây đo, và anh em phải đến với Nó.

*Và dân Y-sơ-ra-ên ở tại Si-tim, và dân sự bắt đầu thông dâm cùng những con gái Mô-áp.*

(Hãy lắng nghe!)

*Và họ mời dân sự đến với của lễ cùng các thần của họ: và dân sự đã ăn, và cúi lạy trước các thần của họ.*

*Và dân Y-sơ-ra-ên tự kết hiệp với thần Ba-anh phê-ô: và cơn giận của CHÚA bèn nổi lên nghịch cùng Y-sơ-ra-ên. (Không lạ gì Ngài phán “Đừng cầu khẩn cho loại người đó”! Hử?)*

*Và CHÚA phán cùng Mô-i-se rằng, Hãy bắt tất cả các đầu trưởng của dân sự, và treo chúng lên trước mặt CHÚA đối cùng mặt trời, để cơn giận dữ của CHÚA có thể xây khỏi Y-sơ-ra-ên.*

*Và Mô-i-se nói cùng các quan xét của Y-sơ-ra-ên rằng, Mỗi người trong các người phải giết người nào mà... thuộc về bọn cúng thờ Ba-anh phê-ô.*

<sup>165</sup> “Phải giết mọi người thuộc về bọn chúng!” Đức Chúa Trời muốn là Đức Chúa Trời, và nếu Ngài không phải là Đức Chúa Trời Ngài sẽ không hiện diện ở nơi thứ hai. Ngài không phải để Ba-anh (và giáo điều nào đó do con người làm ra, và học thuyết nào đó của người nào đó, hay là ý tưởng của một tín điều nào đó, hay ý kiến nào đó của một—của một giáo phái) đứng trong đường lối Ngài, Ngài là Đức Chúa Trời và Ngài có thể khiến những hòn đá này sanh ra con cái cho Áp-ra-ham. Ngài không phải có những giáo phái của các bạn. Ngài không phải có những đoàn thể to lớn của các bạn và những trường học của các bạn và những thứ khác. Ngài lấy những gì Ngài có thể lấy trong tay Ngài, đó là không có gì, hà hơi thở của Sự Sống vào nó và nó trở nên điều gì đó mà sẽ hầu việc Ngài. Đó là những gì khiến Ngài là Đức Chúa Trời. Chắc chắn vậy, nó có tầm quan trọng đối với Đức Chúa Trời.

Anh em nói, “Điều đó không quan trọng.” Nó quan trọng đấy! Chắc chắn vậy, nó có tầm quan trọng.

<sup>166</sup> Giáo hoàng Leo the Great, ông thống trị từ năm 440 cho đến 461. Ồ, ông nghĩ ông đang làm hoàn toàn những gì đúng, đi vào nhà thờ... Trước khi ông là Victor, và ông ta, cũng là một kẻ phản bội. Và ông đi vào đó, và ông đã đưa những Cơ-đốc nhân đến cái chết như thế nào và mọi việc khác.

<sup>167</sup> Và rồi ai đã bắt đầu tất cả điều này, đưa nó vào “hợp pháp hóa” kẻ giết người? Anh em biết đó là ai không? Thánh Augustine thành Hippo, đó chính xác là người đã làm điều đó.

<sup>168</sup> Thánh Augustine đã từng có một cơ hội, lịch sử nói vậy, để trở nên một người vĩ đại và được đầy dẫy Đức Thánh Linh. Ông ngồi trong phía sau cái sân ở đó, ở Lyons, Pháp, tại một trường lớn đó nơi Irenaeus đã dạy, và họ và Thánh Martin. Ông ngồi trong sân trường này và Đức Thánh Linh đến với ông, nhưng ông đã từ chối tiếp nhận Nó.

<sup>169</sup> Sau đó ông đã trở nên thế nào? Đứa con của địa ngục nhiều gấp đôi hơn là khi ông lúc bắt đầu, ông đã đi ngay xuống tới Hippo, Phi châu, ở đó ông lập một trường của mình. Và nó là...

“Chỉ cho tôi thấy!”

<sup>170</sup> Tôi có thể đưa bạn đến với lịch sử. Ông là người mà đã phê chuẩn lời của ông với điều đó, rằng “Thật tốt để đem cái chết đến cho bất cứ người theo dị giáo nào mà sẽ không đồng ý với những giáo điều của giáo hội Rô-ma,” Thánh Augustine thành Hippo. Có một học giả Kinh Thánh nào ở đây, hay ai đó mà đã đọc lịch sử, biết điều đó là thật, hãy giơ tay lên? Vâng, thấy không? Chắc chắn là họ. Thánh Augustine thành Hippo, ông là người mà đã thông qua lời tuyên án rằng “Thật tốt để giết những người dị giáo mà không đồng ý với giáo hội Rô-ma.” Chấp nhận chúng giáo lý ngoại giáo, đem Kinh Thánh bỏ ra ngoài, và thiết lập sự thờ phượng một thần con trai. Anh em biết nguyên nhân Cơ-đốc giáo là...

<sup>171</sup> Anh em biết anh em đã có lễ Giáng sinh ở đâu không? Đấng Christ được sanh ra vào tháng Tư, nhưng họ đã làm gì? Thái dương hệ đang đi chậm dần bây giờ khi nó đi ra xa, mỗi ngày trở nên một dài hơn một chút, hay là ngắn hơn một chút, và ngắn hơn một chút, và từ ngày hai mươi cho đến ngày hai mươi lăm là

khi thần mặt trời có ngày sinh của nó. Chỉ là khoảng năm ngày ở đó, đó là khi người ta có đoàn xiếc Rô-ma vào lúc đó, lễ kỷ niệm của ngày sinh thần mặt trời vào lúc đó. Và vậy thì anh em thấy mình có điều gì bây giờ? “Họ đã nói làm cho nó là ‘thần mặt trời,’ chúng ta hãy lấy nó là ‘Con của Đức Chúa Trời.’” Và toàn bộ sự việc là bắt đầu với người ngoại giáo! Và người ta đi trên đường phố với đôi giày cao gót của họ, và họ đang ưỡn ẹo lên và xuống những đường phố, và chạy vào các cửa tiệm.

<sup>172</sup> Và ngày nọ ở đây vợ tôi đã nói với tôi, “Người nào đó đã nói, ‘Tôi không biết cái gì để mua cho Bố.’ Nói, ‘Anh trai sẽ mua cho ông ấy một chai rượu ứt-ki, và người khác nói anh ta sẽ kiếm cho ông ấy chai sâm banh nào đó.’ Và một người nói, ‘Ồ, tôi sẽ mua cho ông ấy bằng một—một bộ bài xì-phé.’” Hoạt động nhân lễ Giáng sinh, là của người ngoại giáo, sự thờ lạy ma quỷ! Đúng thế.

<sup>173</sup> Nhưng Thánh Augustine đã phê chuẩn nó. Nếu bạn muốn tham khảo điều này trong tác phẩm của Schmucker, tác phẩm của Schmucker, S-c-h-m-u-c-k-e-r-s, *Sự Cải Chánh Đầy Vinh Hiển* của Schmucker, đây là những gì nó nói rõ, rằng “Từ lúc mà Thánh Augustine thành Hippo đã thông qua quyết định này theo ý kiến của giáo hội Công giáo, nó đã đẩy những cánh cửa mở rộng cho họ để giết hại bất cứ người nào họ muốn lúc đó, mà phủ nhận giáo hội ngoại giáo đó. Và từ thời của Thánh Augustine, khoảng ba trăm năm sau Đấng Christ, cho đến năm 1850, cuộc thảm sát vĩ đại ở Ai Len, có tám mươi sáu triệu người Tin Lành đã bị giết bởi giáo hội Công giáo. Đó là trên danh sách tiểu sử những người tử vì đạo của Rô-ma, ‘Tám mươi sáu triệu người.’” Bây giờ làm ồn ào với sử gia, ông là người mà đã nói điều đó. Tôi chỉ đang lặp lại lời của ông. “Mọi người mà bất đồng với giáo điều Công giáo!”

<sup>174</sup> Không phải *công giáo*, chữ công giáo, họ không—họ không xứng đáng với tên đó. Họ là người ngoại giáo Rô-ma.

<sup>175</sup> Không phải những người đáng được quý trọng kia. Có hàng vạn người trong họ ở ngoài đó, đúng là chân thành như họ...bất cứ người sùng bái thần tượng khác có. Họ nghĩ rằng họ đang thờ phượng Đức Chúa Trời, khi mà (trở lại với Lời) họ ở trong một hình tượng với những thần tượng khắp nơi ấy. Thấy đó!

176 Được rồi, nó là một giáo-...giáo điều, những giáo điều Rô-ma. Và, lắng nghe, tôi muốn tuyên bố đôi điều ở đây. Tôi đã trải qua điều đó.

177 Vào năm 1640, vào năm 1640, khi cuộc tàn sát đã đến trên Ai Len, dưới những linh mục và những thầy tu dòng tên Rô-ma, một trăm ngàn người cải đạo của Thánh Patrick đã bị giết. Nếu Thánh Patrick là người Công giáo Rô-ma, thế thì tại sao họ lại giết người của chính họ? Họ là những công nhân làm việc nhà máy, và mọi thứ. Đúng thế. “Một trăm ngàn,” trên danh sách tiêu sử những người tử vì đạo, “rằng họ bị đưa đến cái chết bởi vì họ bất đồng với sự giảng dạy.”

178 Tôi đã đến với một số nhà thờ của Thánh Patrick ở Bắc Ai Len. Vâng, thưa quý vị. Tôi có đặc ân về thấy điều đó. Nó chỉ là một cái vỏ bọc cũ to lớn. Họ không có những hình tượng chêm vào, và đổ ra những thứ vớ vẩn dưới chân họ, và trả tiền cho người ta để trở lại và đi vào hình tượng đó. “Ma-ri, dừng lại, Ma-ri, và mẹ của Đức Chúa Trời,” cũng giống như họ đã làm với Át-tạt-tê (bị mê mẩn), linh của Ma-ri.

179 Chỉ cách đây hai hay ba năm giáo hội Công giáo đã bắt đầu một giáo điều mới rằng “Ma-ri đã sống lại từ kẻ chết và được lên Thiên đàng.” Bao nhiêu người nhớ điều đó? Ồ, tất cả anh chị em đều nhớ, chắc chắn, báo chí đăng đầy dẫy điều đó. Giáo điều! Nó đã xây dựng trên những giáo điều, và không một dấu vết của Lẽ thật ở đâu cả.

180 Bây giờ, các bạn Tin Lành thì đúng là tệ hại, đã từ chối nhận lấy Lời của Đức Chúa Trời. Chính giáo điều của giáo hội Tin Lành cũng giống như giáo điều của giáo hội Công giáo, và chúng ta đều sai với nhau cho đến khi chúng ta trở lại với Lời của Đức Chúa Trời hằng sống! Đúng.

181 Anh em Phúc Âm Ngũ Tuần, anh em Giô Bôn Phương, anh em một ngôi, ba ngôi Ngũ Tuần, hay anh em có thể là bất cứ cái gì, hãy trở lại Lời của Đức Chúa Trời! Giữ sạch đi một số trong những thần tượng giáo phái này ở đây, quái vật đầu người mình sư tử giáo phái. Chính chúng bỏ bùa mê (linh của ma quỷ) vào trong những thần tượng giáo phái này. Anh em biết điều đó không? *Giáo phái* là “một thần tượng”!

Anh em nói, “Anh có phải là Cơ-đốc nhân không?”

“Tôi là tín đồ Trưởng Lão.”

“Anh có phải là Cơ-đốc nhân không?”

“Tôi là tín đồ Giám Lý.”

“Anh có phải là Cơ-đốc nhân không?”

“Tôi là tín đồ Ngũ Tuần.”

<sup>182</sup> Điều đó không có nghĩa gì hơn bạn là một “con heo” hay là một “con chó” hay một “con chồn hôi,” không có gì hơn để làm với Nó. Đúng thế. Những gì chúng ta cần ngày hôm nay là: trở lại với Lời của Đức Chúa Trời!

<sup>183</sup> Bây giờ, thuộc về những công nhân phân xưởng này và những con người yêu quý ở Bắc Ai Len, nếu Thánh Patrick...nơi mà có tất cả những trường học của ông. Anh em có biết, tên ông không phải là Patrick không? Ông tên là Succat. Ông đã bị bắt cóc khi còn bé; các chị ông đã bị giết. Và ông trở về lại, vì ông đã huấn luyện những con chó đuổi những con heo và vân vân, vì thế ông—ông—ông—ông đã làm, khi ông làm điều đó, thì họ... ông đã tìm thấy con đường của mình trở về nhà với cha và mẹ của ông. Và ông đã bắt đầu mở một trường dạy học. Và trường học ở Bắc Ai Len không bao giờ chấp nhận một giáo hoàng như là đại diện tối cao của Đức Chúa Trời, họ không tin điều đó. Họ đã ở lại với Lời. Đức Chúa Trời ban phước cho thánh đồ được phước đó, Thánh Patrick, con người vĩ đại.

<sup>184</sup> Và anh em nghe họ nói rằng “Thánh Patrick đã đuổi hết thầy những con rắn ra khỏi nước Ai Len.” Hãy đọc lịch sử và thấy đó là gì. Thánh Patrick tin vào việc nói tiếng lạ. Thánh Patrick tin vào việc bắt rắn trong tay hay uống phải chất độc chết người; và khi ông có thể bắt rắn trong tay rồi ném nó đi theo cách của ông, người ta nói, “Ông ấy đã đuổi những con rắn ra khỏi nước Ai Len.” Chính là vì ông tin việc bắt rắn, và không có gì sẽ làm tổn hại họ. Vâng, ồ, chắc chắn vậy.

<sup>185</sup> Họ đã không có những...những lăng mộ to lớn này. Và điều gì sẽ—điều gì một thánh sẽ...Điều gì Irenaeus sẽ làm ngày nay? Điều gì Thánh Patrick sẽ làm ngày nay, khi thấy hàng trăm tỉ đô-la đưa cho đạo Công giáo Rô-ma, để xây dựng những nhà thờ lớn

và những bức tượng triệu đô-la và mọi thứ khác thật giống như những người Tin Lành cũng đang làm?

<sup>186</sup> Ngày nọ tôi đã phát biểu và nó đã thách thức mọi người, đó là nguyên nhân tôi đang giữ băng ghi âm này. Anh em cứ để mặc họ, những người mù dẫn đường người mù, hãy để họ rơi xuống hố. Đó là điều duy nhất anh em có thể làm, đấy. Khi tôi đã nói với họ về sự kêu gọi tin nhận, họ nói không có chuyện như vậy trong Kinh Thánh như “sự kêu gọi tin nhận.”

<sup>187</sup> [Băng trống—Bt.]...về sự thánh khiết của Ngài. Bằng sự hạ mình của chính chúng ta đối với sự chết của Ngài, không kể gì đến chính mình, rồi Đức Thánh Linh bước vào và nâng chúng ta lên. Và chúng ta không tin vào chính mình, bởi vì chúng ta có thể không làm được điều gì, nhưng với Ngài chúng ta có thể làm mọi việc.

<sup>188</sup> Chúng ta, trong hình ảnh Ngài, một hình ảnh sống động của Đức Chúa Trời hằng sống. Anh em làm gì...Khi anh em đầu phục chính mình trước Đức Chúa Trời và Đức Chúa Trời đến trong anh em, rồi điều đó làm gì anh em? Một hình ảnh sống động của Đức Chúa Trời. Không phải là bức tượng vô tri vô giác đặt ở góc nhà; không phải là một giáo phái nổi lên trong những tổng hành dinh ở Washington, trong—trong—trong Liên minh các Giáo hội; ừ-m, không, đó là một bức tượng chết, một bức tượng chết và một tín điều chết. Nhưng một hình ảnh sống động trong cá nhân!

<sup>189</sup> Ngày nọ người nào đó đang giảng dạy, hay đã có một chút tiếng tăm, và người nào đó đã nói rằng “Nếu một người không được cứu, và...Nếu một người đàn ông được cứu mà vợ ông ấy không được cứu, họ sẽ đi vào sự Cất lên không? Người đàn bà không thể đi vào sự Cất lên được, sẽ không có chuyện người đàn bà đi vào sự Cất lên như vậy bởi vì họ là một.” Vô lý! Chúa Jêsus phán, “Sẽ có hai người nằm chung giường, và Ta sẽ lấy một người đi và một người bị để lại.” Đó là công việc cá nhân giữa bạn và Đức Chúa Trời, từ bỏ thân thể *của bạn*; hoặc mẹ, cha, con cái, bất cứ cái gì khác để tiếp nhận Nó hay không. A-men!

<sup>190</sup> Ôi Đức Chúa Trời! Thế gian nhơ nhớp, bản thủ, hư hoại này; những giáo hội dơ dáy, bản thủ cái gọi là những hội thánh này; những tổ chức dơ dáy, bản thủ này; những tín điều nhơ nhớp,



ô uế này mà chống lại Lời Đức Chúa Trời. Ôi Đức Chúa Trời, xin đem đến một người nhỏ bé khiêm nhường ở đâu đó và làm cho họ sạch, và nhắc họ lên các nơi trên Trời và bày tỏ chính Ngài, Đức Chúa Trời Toàn Năng. A-men. Thật là một sự thối nát đã xảy ra!

<sup>191</sup> Chúng ta được dựng nên là những người dự phần sự thánh khiết của Ngài. Chúng ta, mang hình ảnh của Ngài, chúng ta đang sống trong những hình ảnh của một Đức Chúa Trời hằng sống. Thế thì, hãy làm chết chính mình, sống lại với Ngài, (bây giờ hãy lắng nghe, lắng nghe điều này), Lời Ngài đã trở nên xác thịt lần nữa trong *chúng ta*. (Ồ, Anh Neville!) Nhìn xem! Nó là gì? Không phải là thần thoại, thần tượng tượng đang ngồi ngoài đó, nhưng là Đức Chúa Trời hằng sống. Đức Chúa Trời hằng sống là gì? Lời ở trong anh em đang tự bày tỏ. Nó là thật. Chao ôi! Vinh quang thay Đức Chúa Trời!Ồ, tôi biết anh em nghĩ tôi là một người thánh quá máu, có lẽ thế. Nhưng, ồ, thưa anh em, anh em thấy điều đó không? Chiến thắng trên mọi giáo phái, chiến thắng trên tất cả chủ nghĩa ngoại giáo, một Đức Chúa Trời hằng sống đã biểu hiện trong một đền thờ hằng sống, và Lời Đức Chúa Trời (mà là Đức Chúa Trời) thì đã trở nên xác thịt trong anh em. Tại sao? Anh em được ngồi trong các nơi trên Trời, đã đắc thắng trên mọi sự, trong Đức Chúa Jêsus Christ. A-men!

Ồ, tôi thật yêu thích Điều đó. Tôi phải bỏ qua điều gì đó và tiếp tục.

<sup>192</sup> Bây giờ, hãy lắng nghe. Thế thì ít nhất trong những người tin của Ngài, cho dù bao—bao lâu đi nữa, hay là ai—ai, nhỏ bé, hay bạn là gì đi nữa, ít nhất trong những người tin của Ngài (ở trong Ngài) đều có tất cả điều xấu xa dưới họ. Hiểu không? Hãy xem! Đấng Christ là Đầu của Thân thể. Đúng thế không? Vậy thì, hễ Đầu ở nơi nào thì thân thể ở với Nó. Vinh hiển thay! Đầu tôi ở đâu thì thân thể tôi ở đó. Và Chúa Jêsus ở đâu, thì Hội thánh ở đó với Ngài. A-men! Ngài không đi ra ngoài Lời Ngài; Ngài ở lại với Lời Ngài, chăm xem Nó, để làm cho Nó biểu lộ ra. Hội thánh Ngài thì ở với Ngài.

<sup>193</sup> Và, hãy xem, anh em nói, “Nhưng, Anh Branham, tôi là người nhỏ nhất đó.” Đó là những lòng bàn chơn của Ngài. Nhưng, nên

nhớ, Ngài đã đắc thắng với bạn, đắc thắng với bạn trên mỗi cái nhỏ xíu của nó, thậm chí bạn là lòng bàn chơn của Ngài. Mọi sự đau yếu, mọi điều xấu, mọi năng lực, ngay cả chính sự chết, đều ở dưới chân bạn, ở dưới *bạn*. Vinh hiển thay! Tôi không cảm thấy thích tôi là một người năm mươi hai tuổi sáng nay. Đây là Sự thật. Nếu tôi có thể chỉ đến hội thánh này để thấy điều đó, thừa anh em, chúng ta sẽ là một hội thánh đắc thắng. Những người tin ở trong Ngài, tất cả điều xấu ác đều ở dưới Ngài. Ồ, vinh hiển thay!

194 Tôi sẽ kiểm tra lại một chút, tôi sẽ bắt đầu lại lần tới.

195 Lắng nghe, hãy lắng nghe điều này. Anh em nói, “Anh Branham, tôi không có quyền năng.” Tôi cũng không. Tôi không có quyền năng nào. “Ồ, Anh Branham, tôi là một người yếu đuối.” Tôi cũng vậy. Nhưng tôi không dựa vào sức của mình, nó không phải là sức của tôi. Tôi đang dựa vào thẩm quyền của tôi, đấy, thẩm quyền của tôi đã được ban cho tôi. Không phải là *tôi* mạnh mẽ, tôi không mạnh mẽ. *Ngài thì* mạnh mẽ, còn tôi—tôi là của Ngài.

196 Ở đây, giống như điều này, nói chẳng hạn, ở đây là xe cô đang lên xuống đường phố, ở đường số Bốn và Broadway ở Louisville, “vù vù, vù vù, vù vù, vù vù,” thật nhanh hết sức, sáu mươi dặm một giờ ngang qua đường phố đó, mọi người hồi hải, chen lấn, xô đẩy. Một người đàn ông nhỏ bé bước ra ở đó, giơ tay người ấy lên, và, thừa anh em, hãm phanh lại ngay. Ồ, con người nhỏ bé đó không có đủ năng lực để làm ngừng lại một trong những chiếc xe kia, nhưng anh ta có thẩm quyền. (Vinh hiển thay!) Đó không phải là quyền năng của người đó. Ồ, nếu một trong những chiếc xe hơi của họ sẽ đâm vào anh, nó sẽ làm anh ngã gục. Nhưng để cho người đó giơ tay lên! Tại sao? Những tài xế xe hơi nhận biết bộ đồng phục đó.

197 Ồ, thừa anh em, họ nhận biết được bộ đồng phục đó, hãm phanh lại. Tại sao? Nhìn vào thẩm quyền của người đó. Nhìn những gì đằng sau người đó. Toàn bộ hệ thống của thành phố ở đằng sau người đó. Sự tôn trọng luật pháp của thành phố ở đằng sau người. Bộ đồng phục ấy đại diện cho điều đó. Người đó thì khác hẳn, vâng, thừa quý vị, bởi vì người đó là một sĩ quan.

<sup>198</sup> Người đó la lên, “Dừng lại!”Ồ, một trong những chiếc xe đó chạy “vù vù,” và rõ ràng hiểu anh ta như thế. Nhưng tốt hơn họ đừng cố làm điều đó, hãy nhìn những gì ở phía sau anh. Họ sẽ hãm phanh rít lên và chạy chậm lại. Thậm chí người đó không phải nói một lời, chỉ giơ tay lên. Thế là đủ rồi, chắc chắn vậy. Thẩm quyền của anh đến từ sự tôn trọng luật lệ, nó ở hết thấy đằng sau anh. Chính người đó, anh ta yếu đuối, nhưng điều gì ở phía sau anh? Đó là những gì ngôi sao...bộ đồ của anh, anh luôn mặc bộ đồ đồng phục.

<sup>199</sup> Đó là những gì...không phải thần tượng, nhưng là những gì cá nhân nên mặc. Chúng ta hãy mặc toàn bộ áo giáp của Đức Chúa Trời, a-men, mào trụ của sự cứu rỗi, cái khiên to lớn vĩ đại này (kích cỡ của một cái cửa) của đức tin.Ồ, thưa anh em. Không phải anh ta là gì, nhưng là những gì anh ta đại diện.

<sup>200</sup> Đó là những gì mà người sĩ quan...không phải là một người nhỏ bé đó đang đứng đấy, anh ta chỉ là một người bình thường, nhưng là những gì mà anh đại diện!

<sup>201</sup> Áo Giáp của chúng ta là Đức Chúa Jêsus Christ. Vâng, thưa quý vị. Tất cả ma quỷ trượt hãm phanh của chúng lại khi chúng thấy Đó. Khi chúng thấy áo giáp trọn vẹn đó của Đức Chúa Trời, phép báp-têm thật bằng Đức Thánh Linh, a-men, mà đã thấy Nó đến ngay trước Ngôi của Đức Chúa Trời, mặc bộ áo giáp trọn vẹn về sự sống lại của Ngài. A-men.

<sup>202</sup> Không phải rằng *anh em* mạnh mẽ, anh em không là gì cả, chính là những gì đằng sau anh em. Tại sao? Anh em đã chết. Anh em đã gia nhập quân đội, anh em đã gia nhập lực lượng cảnh sát, anh em sẽ giữ luật pháp và kiểm soát những điều xấu ác này. Đúng thế, anh em đang ở trong lực lượng cảnh sát, toàn bộ sự việc đều ở đằng sau anh em. Đấy, anh em được kể như đã chết, anh em không là gì cả, anh em không thể làm ngừng lại cái gì cả. Nhưng thẩm quyền của anh em đã được ban cho anh em, bởi vì anh em được sống lại và đang ngồi trong các nơi ở trên Trời trong Chúa Cứu Thế Jêsus, ma quỷ nhận biết điều đó. Mọi thứ trượt hãm phanh của nó lại khi đôi tay giơ lên.

<sup>203</sup> Thánh Martin, một lần ở một hành lang...Có một người đàn ông ở dưới đó đang xé rách (một quý), người đó đang cắn một

miếng thịt to từ những người như thế, và người ta đang bỏ chạy, anh ta đang cố giết họ. Đã kéo một bàn tay to... có những cái răng nanh to lớn, những cái răng, anh ta đang giật mạnh ra khỏi cái miệng to đầy thịt giống như thế khi anh ta đã gây rối tung lên.

<sup>204</sup> [Băng trống—Bt.]...trong những người thờ phượng. Và những ngày mà ông đã thấy phía trước, và đã biết nó sẽ là cách này, khi Ngài chính Ngài sẽ quay ra khỏi hội thánh của Chính Ngài, hội thánh Lao-đi-xê. Ngài phán, “Này, Ta đứng ngoài cửa mà gõ.” Tổ chức đó đã quay bỏ Ngài, và họ đã làm điều đó ngày hôm nay, nhưng Ngài đứng ở cửa mà gõ.

<sup>205</sup> Hỡi Đức Chúa Trời, xin cho những chi thể của Thân thể Ngài ngày hôm nay nhận biết rằng chúng con ở trong sự chiến thắng Hội thánh. Chúng con thì—chúng con thì ở trong Đấng Christ. Chúng con được ngồi trên mọi điều này của thế gian.

<sup>206</sup> Tại sao phụ nữ chúng con muốn cắt tóc của họ? Đức Chúa Trời ôi, điều đó cho thấy điều gì đó sai trật. Tại sao họ lại muốn phơi bày chính mình trong những thứ trông khiêu dâm đó? Tại sao dân sự chúng con ham muốn trong lòng họ muốn nghe một—một gã như Elvis Presley hay—hay là một số trong những Ricky này, hay đại loại như vậy, đứng lên đó với cây đàn ghi-ta cũ và âm nhạc cọt két cũ kỹ đó và làm cho những cô gái trẻ của chúng con lắc lư và giật đồ lót của họ ra, và các thứ? Đức Chúa Trời ôi, và rồi chàng trai đó tuyên bố là tín đồ Ngũ Tuần! Ôi Đức Chúa Trời, điều gì là...Hãy nhìn Pat Boone này người mà tuyên bố thuộc về Hội thánh của Đấng Christ và hết thảy những thứ dơ dáy, thô bỉ này...Ôi Đức Chúa Trời, tự xưng anh ta “từ Hội thánh của Đấng Christ.”

<sup>207</sup> Đức Chúa Trời ôi, chúng con nhận biết rằng biểu hiện của thẩm quyền không phải là một cái tên của một giáo phái, nhưng nó là quyền năng—quyền năng của sự sống lại của Đấng Christ trong mỗi đời sống cá nhân. Đức Chúa Trời ôi, xin cho những người này ở đây sáng nay cố gắng đi vào trong Đó. Và nếu bằng ghi âm này sẽ từng đi ra để vào trong đất nước nơi người ta đang ở, Chúa ôi, hãy để họ biết rằng điều đó không được nói vì ác ý, bởi vì chính con có thể sai, nhưng để Hội thánh có thể được đắc thắng và nhận biết chỗ của mình. Hầu cho họ có thể thấy nơi mà

tất cả những hình tượng này...Nơi mà giáo hội Công giáo xuất thân rõ ràng và đã làm cho nó thành “một thần tượng,” những người Tin Lành làm nó thành “một tổ chức,” và thật là tội tặc; đang chối bỏ Lời, “Có bề ngoài tin kính, nhưng bên trong chối bỏ Quyền phép đó.” Ôi Đức Chúa Trời, Lời Ngài thật đúng làm sao, mọi Lời!

<sup>208</sup> Giờ này chúng con cầu nguyện, Cha ôi, để Ngài sẽ tha thứ cho chúng con về những tội lỗi của chúng con, và xin cho Sứ điệp này thấm sâu vào trong những tấm lòng. Và xin cho dân sự...Xin cho hội thánh này, như đền tạm nhỏ này bây giờ đang trong tiến trình xây dựng của việc xây dựng một nhà thờ, cầu xin họ không bao giờ lưu tâm vào điều gì đẹp đẽ nào đó, nhưng chỉ đủ để che chở dân sự. Đức Chúa Trời ôi, xin cho họ không bao giờ đi đến để nhìn và nói, “Chúng tôi thuộc về đền tạm lớn mà có vòm lớn ở trên nó.” Đức Chúa Trời ôi, xin để cho nó là cái vỏ trống không. Xin cho họ không bao giờ mất thị lực về Mục Tiêu, của Chúa Jêsus Christ. Nguyện Ngài là Đấng mà đổ đầy đền thờ của họ, và rồi quyền năng và lửa của Đức Thánh Linh sẽ giáng xuống trên bàn thờ những tấm lòng của họ. Đó là nơi bàn thờ thật ở, Chúa ôi, là trên tấm lòng của mỗi cá nhân.

<sup>209</sup> Con cầu nguyện sáng nay để Lời này sẽ nằm rất quan trọng trên bàn thờ của mỗi tấm lòng cho đến nỗi họ sẽ không bao giờ có thể ra khỏi Nó, hầu cho họ sẽ trở nên lành mạnh và nhạy bén với Phúc Âm, tin các Lời; và không mở tấm lòng của họ cho các quyền lực của ma quỷ (hay những cảm giác, hay là kêu the thé, hoặc nhẩy nhót, hay—hay là biểu hiện nào đó, hình thức thể chất nào đó, hay điều gì đó giống như thế), nhưng với Thánh Linh tình yêu thương chân thật, có thật của Đấng Christ, nơi mà Ngài sẽ biểu lộ chính Ngài trong tình yêu thương và năng quyền.

<sup>210</sup> Xin nhậm lời, Chúa ôi. Xin chữa lành những người đau ốm và khốn khổ. Chúng con cầu xin như Danh Chúa Jêsus. A-men.

Tôi yêu Ngài, tôi yêu Ngài  
 Bởi vì Ngài yêu tôi trước  
 Và đã mua chuộc sự cứu rỗi tôi  
 Trên cây Thập hình.

[Anh Branham bắt đầu ngân nga bài *Tôi Yêu Ngài*—Bt.]

...tôi yêu Ngài  
 Bởi vì Ngài yêu tôi trước  
 Và đã mua chuộc sự cứu rỗi tôi  
 Trên cây Thập hình.

<sup>211</sup> Với đầu chúng ta cúi xuống, bao nhiêu người sẽ đặt lòng mình trên bàn thờ và làm nó thành một cánh đồng cho Đức Chúa Trời, để Ngài có thể gieo Lời Ngài trên bàn thờ của tấm lòng bạn, hầu cho sẽ sinh ra sự sống của sự sống lại của Đấng Christ? Bạn sẽ giơ tay lên và nói, “Lạy Đức Chúa Trời, con ham muốn điều này với cả tấm lòng của con”? Cầu Chúa ban phước cho tấm lòng đói khát của anh chị em, hàng chục người này đến hàng chục người khác.

Hãy để lại nó ở đó, cứ để lại nó ở đó,  
 Hãy mang gánh nặng đến với Chúa và để lại nó  
 ở đó;  
 Nếu chúng ta tin và không hề nghi ngờ, Ngài  
 chắc sẽ mang chúng ta ra;  
 Hãy mang gánh nặng đến cho Chúa và để lại  
 nó ở đó.

<sup>212</sup> Ngay trong lòng bạn, hãy nhớ Đấng Christ là Chúa Cứu Thế, hãy nhớ Ngài đã chết cho bạn. Và nếu bạn sẽ chỉ chết cho chính mình, điều đó sẽ làm thân thể bạn trống không, hãy làm cho trống không linh hồn của bạn, hãy làm cho trống không tấm lòng của bạn khỏi mọi sự thuộc thế gian này và hết thảy những thú vui của nó, rồi Đấng Christ...bạn sẽ sống lại với Ngài.

<sup>213</sup> Nếu bạn chưa chịu phép báp-tem như Danh Chúa Jêsus Christ, có một hồ đầy nước ở đây. Và, khi bạn đứng dậy ra khỏi nước đó, bạn đang sống lại để bước đi với Đấng Christ trong một đời sống mới. Lúc đó bạn chết, bạn không còn nữa...tâm tính và mọi thứ biến mất đi. Bạn là một tạo vật mới trong Đấng Christ. Rồi Ngài làm cho bạn sống lại bởi Đức Thánh Linh và đặt bạn ngồi trong các nơi trên Trời với chính Ngài, xa trên mọi quyền lực của thế gian này.

<sup>214</sup> Cho dù nhỏ bé thế nào, nếu bạn là một người đàn bà giặt giũ tầm thường, nếu bạn là—nếu bạn chỉ là một anh em mà không có của mình...biết điều cơ bản ABC của mình, không có gì quan

trọng bạn là ai. Bạn ở trong Đấng Christ, đắc thắng trên mọi sự. Và thẩm quyền của bạn thì ở trên mọi điều ác và mọi quyền lực mà ma quỷ có. Bạn ở trong Đấng Christ, chiến thắng.

Trong khi anh chị em cúi đầu:

215 Tôi biết rằng có một anh em xuống đây sáng nay, Anh Slink (tôi tin người ta gọi anh ấy là “Sink, Jim Sink”), người mà tôi tin là...Và anh em của chúng ta ở đây được nhận biết là một giáo sư về Lời này. Không đúng thế sao, Anh Sink? Chúng ta đặt tay trên anh ấy sáng nay ngay trước khi chúng ta cầu nguyện cho người đau, để phong chức mục sư cho anh (một trong những anh em của chúng ta) để đi ra đến các hội thánh rao giảng Phúc Âm.

216 Anh Jim Sink, mời anh lên đây trước bàn thờ chứ? Hãy đến, Anh Neville. Anh Junie Jackson, anh có ở đây không? Còn anh em mục sư truyền đạo nào khác của Đức tin này không?

217 Anh Jim Sink ở đây tin vào Phúc Âm này mà chúng ta rao giảng, Con Đức Chúa Trời, tin rằng Ngài thật sự là Con được sinh ra đồng trình của Đức Chúa Trời. Đúng không, Anh Sink? [Anh Jim Sink trả lời, “A-men!”—Bt.] Anh tin rằng Ngài đã chết và sống lại vào ngày thứ ba, đã đắc thắng trên mọi sự, và đang ngồi bên tay hữu của Đức Chúa Trời, ở giữa quyền năng trên Cao của Đức Chúa Trời, luôn hằng sống để cầu thay cho chúng ta không? [“A-men!”] Anh tin vào phép báp-têm bằng nước như Danh Chúa Jêsus Christ để được tha thứ tội lỗi không? [“A-men!”] Anh tin vào phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh đúng như Đức Chúa Trời sẽ ban cho Nó, với những dấu kỳ và phép lạ đi theo kẻ tin không? [“A-men!”] Anh ấy tin điều đó. Và tôi tin anh ấy đã có một đời sống không thể chê trách trước mặt mọi người. Anh ấy giảng dạy tại hội thánh ở đây, thường xuyên nhóm lại ở đây, và tôi nhận thấy, “một người tuyệt vời của Đức Chúa Trời.”

218 Bây giờ, đối với hội thánh này, có lời nào ở trong đây, bất cứ người nào mà có một lời chống đối lại Anh Sink không? Hãy nói điều đó bây giờ hoặc anh em mãi mãi giữ sự im lặng. Bao nhiêu người tin rằng với sự giảng dạy của Sứ điệp này và Lời này mà Anh Sink...và anh chị em tin rằng bởi sự làm chứng của Đức Thánh Linh, mà Anh Sink nên được phong chức và được sai đi từ hội thánh này ở đây như là một mục sư của Phúc Âm, để công bố

những Sứ điệp này giống như đã được giảng dạy sáng nay, đến khắp nơi mà anh ấy có thể đi vào thế gian Chúa sẽ sai anh ấy đi không? Hãy giơ tay của anh em lên và nói, “Tôi sẽ cầu nguyện cho anh, Anh Sink.” Đức Chúa Trời ban phước cho anh em.

Chúng ta hãy cúi đầu.

219 Anh Neville, mời anh đặt tay trên Anh Sink trong lúc anh đặt tay trên quyển Kinh Thánh.

220 Lạy Cha trên Trời của chúng con, sáng nay, chúng con mang đến cho Ngài, một người mà đã được mang ra khỏi sự hư hoại của thế gian này, đã coi chính mình như đã chết với chính mình và đã tiếp nhận Đấng Christ làm Đấng Cứu Chuộc, đã chịu phép báp-têm như Danh Đức Chúa Jêsus Christ, đã sống lại với lời hứa của sự nhận lãnh Đức Thánh Linh, và bây giờ đang ở các nơi trên Trời, và cảm thấy một sự kêu gọi trong đời sống của anh ấy đối với chức vụ.

221 Ôi Đức Chúa Trời, như những trưởng lão của hội thánh này, như những người giám sát chung và vì mục đích rõ ràng và đại loại như vậy, để chăm sóc bầy mà Đức Thánh Linh đã làm cho chúng con chăm sóc, bầy đang lớn lên trong tay họ mà biết rằng Anh Sink, “rằng anh ấy là một người công bình,” do đó chúng con đặt tay mình trên anh ấy, như Anh Neville và con, như những trưởng lão của Ngài, và bởi điều này chúng con cầu nguyện lời cầu nguyện của đức tin và phong chức cho Anh Jim Sink vào trong chức vụ của Chúa Jêsus Christ. Xin nhậm lời. Nguyện anh được đổ đầy với quyền năng của Đức Chúa Trời. Nguyện anh không bao giờ thỏa hiệp. Nguyện anh thu phục được những linh hồn cho Ngài.

222 Và, Đức Chúa Trời ôi, chúng con hứa lòng trung tín và tình anh em của chúng con dành cho anh ấy, để ủng hộ anh bất cứ nơi nào anh đi, bằng lời cầu nguyện, và bằng sự giúp đỡ, và bất cứ cách nào chúng con có thể. Xin nhận lấy anh, Ôi Đức Chúa Trời, khi chúng con dâng anh cho Ngài. Như Danh Chúa Jêsus Christ, Con Đức Chúa Trời. A-men. A-men.

223 Với đôi tay của anh đặt trên Lời, và ở đó Anh Sink của tôi, tôi phong chức cho anh một anh em trong Đấng Christ và sự



thông công của chúng ta, nhưn Danh Chúa Jêsus Christ. A-men. Xin Chúa ban phước cho anh. Được rồi. Và hội chúng hãy nói, “A-men.” [Hội chúng nói, “A-men!”—Bt.] Xin Chúa ban phước cho anh. Có nhiều việc để làm trong Phúc Âm, rất cần thiết, chúng tôi ở đằng sau ủng hộ anh một trăm phần trăm với mọi việc mà chúng tôi có thể làm để giúp đỡ. Đức Chúa Trời ban phước cho anh.

<sup>224</sup> Ngài chẳng tuyệt vời để là một...Ồ, chao ôi! Tôi muốn thấy người. Thế là tốt. Anh ấy là, như tôi biết bây giờ, anh ấy đang đảm nhiệm công việc chăn bầy của Đền tạm Thiêng Liêng ở Utica, Indiana, cách nơi anh sống không xa.

<sup>225</sup> Bây giờ, chúng ta hãy xem.Ồ, chúng ta đã có họ các anh em đồng lao chưa?Ồ, tôi tin chúng ta còn phải cầu nguyện cho người đau, phải không? Được rồi, họ đã...anh em phát một số phiếu cầu nguyện cho họ không? Được rồi, chúng ta hãy gọi vài phiếu cầu nguyện lên thật nhanh, mọi người cứ ngồi yên chỉ một lát. Chúng ta thật đã trễ. Anh em có thể cho tôi mười phút không? Được rồi. Những phiếu cầu nguyện, hãy để những người mà có phiếu cầu nguyện...Anh em đã phát cho họ phiếu từ số mấy, một à?

<sup>226</sup> Được rồi, phiếu cầu nguyện số một, xin mời lên, số hai, số ba, số bốn, số năm. Phiếu cầu nguyện số một, hai, ba, bốn, năm, đứng bên phải trên đây, các bạn cứ thật nhanh như có thể được bây giờ, nếu các bạn có thể đứng dậy. Nếu các bạn không thể đứng, ồ, hãy cho chúng tôi biết, chúng tôi sẽ đến chỗ bạn. Chúng ta sẽ cố gắng gọi càng nhiều như có thể được. Một, hai—hai, ba, bốn, năm, sáu, bảy, tám, chín, mười; sáu, bảy, tám, chín, mười; và chỉ có hai người đã đứng dậy ở đó. Mười, mười một, mười hai, mười ba, mười bốn, mười lăm. (Hả?) Hết thấy họ, hết thấy những phiếu cầu nguyện đó, hãy di chuyển lên phía bên này, tiếp tục lên phía trên này đây, trên phía bên này nếu bạn muốn.

<sup>227</sup>Ồ, Ngài chẳng tuyệt vời sao? Vậy thì, mọi người thật sự ăn năn như có thể được, khoảng mười phút lúc này, chỉ khoảng mười phút. Bây giờ, những ai có phiếu cầu nguyện đó, chúng ta đã tuyên bố rằng “Những người muốn được cầu nguyện cho, hãy đến với phiếu cầu nguyện của họ,” và vì thế chúng ta sẽ không... Đấy, họ cứ trở lại, và rồi họ cố gắng sử dụng những ân tứ của

Đức Chúa Trời như là một bảng Cầu cơ, nhưng chúng ta không—chúng ta không tin vào việc làm điều đó.

228 Chúng ta—chúng ta tin vào việc cứ để Đức Chúa Trời làm Công việc của Ngài. Các bạn tin điều đó không? Bao nhiêu người tin Sứ điệp sáng nay là Lẽ thật? [Hội chúng nói, “A-men!”—Bt.] Cảm ơn các bạn. Cảm ơn các bạn. Đức Chúa Trời ban phước cho các bạn. Tôi tin Điều đó bằng cả tấm lòng, linh hồn, và trí óc của tôi.

229 Bây giờ, trông giống như chúng ta đã có khoảng năm mươi người được cầu nguyện cho ở đây, điều gì đó giống như thế. Bây giờ, hãy lắng nghe. Bây giờ, mỗi người trong anh em được ở trong Đấng Christ. Anh em được ở trong Đức Chúa Jêsus Christ, chiến thắng trên tất cả bệnh tật. Hết thầy anh chị em ở trong hàng người cầu nguyện, là những tín đồ Đấng Christ, những người tin được tái sinh, hãy giơ tay lên. Thế thì vị trí của anh chị em là ở trong Đấng Christ. Anh chị em đã chiến thắng rồi, và điều duy nhất anh em phải làm bây giờ là chấp nhận và tin những gì Đức Chúa Trời đã phán là Lẽ thật.

230 Tôi hầu như khó có thể làm cho hàng người đó nhận thức rõ, thật quá nhiều việc để làm, sẽ khiến chúng ta kéo dài. Không phải là tôi, tôi tin tôi có thể ở đây trong suốt thì giờ còn lại của ngày nay, tôi thật sự thấy khỏe. Tôi thật sự thấy khỏe. Tôi biết Nó là thật. Ngợi khen Chúa! Nhưng *bây giờ* chúng ta ở trong Đấng Christ, *bây giờ* chúng ta được đồng ngồi trong Đấng Christ. Amen! Ô, chao ôi! Những điều này tôi đã dạy là Lẽ thật chứ? Nếu là thật, thế thì Ngài sẽ đem lại kết quả cho chính Ngài. Đúng thế.

231 Bao nhiêu người trong các bạn những người ở trong hàng người cầu nguyện là khách lạ với tôi? Tôi biết nhiều bạn, nhưng có một số trong các bạn là khách lạ. Hãy giơ tay bạn lên, biết tôi không biết điều gì sai với các bạn, hãy giơ tay các bạn lên; hết cả hàng, ừ-m, được rồi. Ngài là Đấng Christ chứ? Các bạn tin Điều đó không? Các bạn phải có đức tin, các bạn phải tin Nó. Nếu các bạn không tin Nó, thế thì Nó sẽ không có tác dụng. Các bạn phải biết địa vị của mình, các bạn phải biết địa vị của mình. Đúng thế không, Anh West? Đúng thế. Hãy biết địa vị của mình, Đấng

Christ đã hứa “Những việc mà Ta làm các ngươi cũng sẽ làm.” Các bạn tin Điều đó bằng cả tấm lòng.

<sup>232</sup> Người đàn ông đang đứng phía sau đó có điều gì đó không ổn ở bên hông của anh ấy. Anh tin Điều đó hết lòng. Anh không thể vào trong hàng người được cầu nguyện, nhưng anh có thể tiếp tục ở phía sau đó và ngồi xuống, nó sẽ lìa khỏi. Và nó không phải là bệnh ung thư. Hãy đi trở lại và ngồi xuống, nó đã hết. Tôi chưa bao giờ gặp người đó trong đời. Nếu chúng ta là người lạ, anh ơi, hãy giơ tay anh lên. Nếu chúng ta là người lạ...Điều gì xảy ra vậy, anh ấy đã được chữa lành!

Trước bàn thờ này đây, anh tin không?

<sup>233</sup> Còn anh thì thế nào? Chúng ta là hai người lạ, tôi không biết anh. Đức Chúa Trời biết anh. Anh có tin tôi là đầy tớ của Ngài không? Anh có tin Sứ điệp tôi giảng này không? Điều gì sẽ xảy ra nếu tôi nói với anh bệnh đau lưng của anh sẽ lìa khỏi anh? Anh tin Nó hết lòng không? Ông Burkhardt, ông hãy trở về Ohio, ông được chữa lành. Chúa Jêsus Christ chữa lành ông.

<sup>234</sup> Anh không ở đây vì chính anh, anh ở đây vì người nào khác. Đó là một phụ nữ. Và bà ấy, cũng đến từ Ohio, đúng thế, tên là Alice McVan. Đúng thế. Bà ấy đã có một cuộc giải phẫu. Đúng thế. Bệnh đau bao tử và bệnh phụ nữ và tình trạng lo lắng. Đúng thế không? Chỉ tin thôi và bà ấy sẽ khỏe mạnh. Cứ tiếp tục và tin Nó bằng cả tấm lòng. Hãy tin Nó bằng cả tấm lòng, bà sẽ được khỏe mạnh.

<sup>235</sup> Chào bà. Tôi không biết bà, chúng ta là những người lạ. Đúng thế không? Bà có tin tôi là đầy tớ của Ngài không? Bà tin rằng chúng ta được chiến thắng trong Đấng Christ không? Nếu bà tin, với tình trạng bất an của bà và với những nan đề của bà và các thứ bà có, thế thì, Bà Allen, bà có thể trở về nhà mình và được mạnh khỏe.

<sup>236</sup> Tôi tin chúng ta là những người lạ, phải không? Tôi chưa bao giờ gặp bà trước đây. Đây là lần đầu tiên chúng ta từng gặp, chúng ta là người lạ với nhau. Bà có tin tôi là tiên tri của Ngài không? Bà tin điều đó không? Bà đang bị bệnh thận. Đúng vậy, phải không? Bà không phải người ở đây, bà ở dưới miền Nam. Bà

đang cầu nguyện cho những đứa con chưa được cứu của mình. Đó là người chồng ở đằng sau bà. Ông ấy đã cứu mang một người trong lòng ông sáng nay, một người bạn mà ông ấy đang cầu nguyện cho. Hãy nói, tôi thấy một người nào đó, ông bà là—ông bà là cha mẹ của một trong những người bạn của tôi. Một người đến đây gọi là L. C. hay là S. T., hay là điều gì đó như thế, S. T. hay điều gì đó, đó là—đó là con trai ông bà. [Anh Neville nói, “J. T.”—Bt.] J. T....Anh đấy, S.T. Không, không phải J. T., tôi biết. Đó là một người đàn ông nhỏ bé, đầu đen, tôi đã thấy ông ấy đang đứng ở ngay ở đây phía trước chỗ ông ấy bây giờ. Hãy trở về nhà, ông có yêu cầu của mình. Cứ đi về nhà.

<sup>237</sup> Người đàn ông đó có ở đây sáng nay không, một ông từ Georgia xuống? Vâng. T.S. Vâng. Tôi chưa bao giờ thấy cha mẹ anh trong đời, và anh biết đó là thật, nhưng tôi đã thấy anh xuất hiện, ngay ở đây trước khi họ rõ ràng lúc đó. Tôi biết là vậy. Ông bà có nhu cầu của mình, đừng nghi ngờ.

<sup>238</sup> Hết thấy anh chị em đều tin, bằng cả tấm lòng mình không? Này, bao nhiêu người? Mỗi một người trong tất cả anh chị em đều ở trong Đấng Christ. Anh chị em nói, “Đó có phải là Phúc Âm không?” Đó chính xác là những gì Đức Chúa Jêsus Christ đã làm. Đó đúng là những gì các sứ đồ đã làm. Đó chính xác là những gì Irenaeus và những người còn lại trong họ đã làm. Điều đó chính xác.

Anh chị em tin Điều đó không? Thế thì hãy cúi đầu.

<sup>239</sup> Mời người lớn tuổi, đến đây. Có quá nhiều người đi qua hết thấy hàng đó như thế. Chúng ta chọn ra hai hay ba người ở dưới hàng đó. Đi ngay xuống ở đây. Anh Neville này của tôi là một người của Đức Chúa Trời. Tôi tin điều đó.

<sup>240</sup> Chúng ta sẽ đi qua hàng này ở đây và cầu nguyện cho những người này, đặt tay trên họ. Hết thấy anh chị em đều tin mình sẽ khỏe mạnh, mỗi người trong anh chị em không? Mọi người ở trong đây sẽ tin Điều đó không? Thế thì hãy cúi đầu bây giờ, chúng ta ở trong sự chiến thắng Hội thánh.

<sup>241</sup> Lạy Chúa Jêsus, con biết anh em này, đó là lý do con đã không nói gì với anh ấy về điều đó. Con biết những gì anh ấy muốn. Con

cầu nguyện để Ngài sẽ chữa lành cho anh ấy, Chúa ôi, và ban cho anh nhu cầu của anh. Nhon Danh Chúa Jêsus Christ.

<sup>242</sup> Lạy Cha trên Trời, với những bàn tay đặt trên người anh này, sáng nay, chúng con cầu xin trong Danh Chúa Jêsus cho sự giải cứu anh. A-men.

<sup>243</sup> Ồ, chị là...

Lạy Cha trên Trời, xin ban cho Chị Dauch của chúng con ở đây, một chị em đáng yêu, là người bạn thật với chúng con ở đây, với gia đình con và những người yêu mến của chúng con. Chúng con tin rằng chị và chồng chị là con cái Ngài. Đức Chúa Trời ôi, con cầu xin, để Ngài sẽ ban cho nhu cầu của chị sáng nay. Nhon Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

<sup>244</sup> Đức Chúa Trời ôi, nhon Danh Chúa Jêsus, xin ban ơn cho Chị Bruce của chúng con. Chúng con biết, Chúa ôi, rằng chị là đầy tớ Ngài. Chúng con cầu xin để Ngài sẽ ban cho chị ấy—nhu cầu của chị. Nhon Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

<sup>245</sup> Ôi Cha trên Trời, nhận biết rằng—rằng chỉ một mình Ngài mới có thể chữa lành cho Chị Blankco, chúng con cầu xin Ngài ban ơn cho chị và nhậm lời thỉnh cầu này của chị, Chúa ôi. Nhon Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

<sup>246</sup> Lạy Cha trên Trời, chúng con đặt tay trên chị nhon Danh Chúa Jêsus Christ, cầu xin cho chị sự giải cứu vì sự vinh hiển Ngài. A-men.

<sup>247</sup> “Những dấu hiệu này sẽ theo sau kẻ tin,” và chúng con đặt tay trên chị này để chị này sẽ bình phục. Nhon Danh Chúa Jêsus, xin nhậm lời, Chúa ôi. Trong khi thân thể lo lắng, run rẩy này, đang đứng ở đây, Chúa ôi, dưới tác động của Đức Thánh Linh, và mệt mỏi, nhưng Ngài là Đức Chúa Trời. Xin chữa lành cho người đàn bà trẻ này, con cầu xin, nhon Danh Chúa Jêsus.

<sup>248</sup> Lạy Đức Chúa Trời Toàn Năng, xin ban cho anh em chúng con nhu cầu của anh ấy. Xin nhậm lời, Cha ôi. Chúng con đặt tay trên anh ấy và kết án kẻ thù, chúng là kẻ mà sẽ đầu độc linh hồn của anh ấy, hay là đặt một—một vết nhơ phía trước anh. Xin cho anh ấy chỗi dậy đắc thắng trên điều đó sáng nay, Chúa ôi, và

nhận biết địa vị của mình trong Chúa Cứu Thế Jêsus. Và anh cũng sẽ có được những gì mà anh cầu xin, trong Danh Chúa Jêsus.

249 Lạy Cha trên Trời của chúng con, với bàn tay đặt trên người anh em của chúng con, như Danh Chúa Jêsus Christ, xin nhận lời cầu xin của anh. A-men.

250 Cha ôi, cô bé đáng yêu này, như Danh Chúa Jêsus xin Chúa thương xót, vì sự Vinh hiển của Đức Chúa Trời chúng con cầu xin sự giải cứu của cô bé.

251 Đức Chúa Trời ôi, chúng con biết tiếng khóc trong lòng của người mẹ này và tiếng khóc của con gái chị. Chúa ôi, xin ban cho đức tin của chị sáng nay, và rồi áp dụng nó ngay bây giờ, biết rằng chị có năng quyền trên nó. Và nó sẽ được thực hiện, như Danh Chúa Jêsus Christ.

252 Đức Chúa Trời ôi, xin chữa lành cho cậu bé này, chúng con cầu xin như Danh Chúa Jêsus Christ.

253 Đức Chúa Trời, Cha chúng con ôi, chúng con đặt tay trên chị chúng con sáng nay và cầu xin Ngài nhậm lời yêu cầu của chị. Như Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

254 Lạy Cha trên Trời của chúng con, như người đàn bà nhỏ bé này đến để nhận chỗ cho sự chữa lành, chúng con đặt tay trên chị và cầu xin cho chị được chữa lành. Như Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

255 Chúng con đặt tay trên đứa bé đáng yêu này, như Danh Chúa Jêsus Christ, cầu xin sự chữa lành.

256 Bởi Danh Chúa Jêsus Christ, với bàn tay đặt trên chị của chúng con, cầu xin Ngài chữa lành chị giờ này.

257 Lạy Cha của chúng con, Đấng ở trên Trời, đáng tôn kính là Danh Ngài, chúng con đặt tay trên đứa trẻ này. Như Danh Chúa Jêsus Christ, xin cho nó tin Điều đó. A-men.

258 Lạy Cha trên Trời, trên người anh hào hiệp của chúng con ở đây, Chúa ôi, đầy tớ Ngài, một người của Đức Chúa Trời, chúng con đặt tay trên anh ấy để nhu cầu của anh có thể được nhậm. Như Danh Chúa Jêsus Christ xin cho bây giờ anh ấy nhận lấy địa vị của mình. Bây giờ, đây là một con trai của Đức Chúa Trời, trong thì giờ vinh hiển nơi tất cả chúng con đang kết thúc.

259 Lạy Cha trên Trời, trên người chị thân yêu của chúng con mà bước ra từ bóng tối dày đặc để bước đi trong Ánh Sáng, xin nhậm lời, Chúa ôi, để linh hồn nhỏ bé dững cảm của chị sẽ được nhắc lên cao sáng nay, và trong bầu khí quyển trên Trời. Và ban cho lời thỉnh cầu của—của chị ấy, nhưn Danh Chúa Jêsus. A-men.

260 Lạy Cha trên Trời, chúng con đặt tay trên người anh em của chúng con ở đây trong Danh Chúa Jêsus, xin cho lời thỉnh cầu này được ban cho anh ấy. Nhưn Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

261 Lạy Cha trên Trời của chúng con, chúng con đặt tay trên cháu bé của Chị chúng con, và cầu xin để lời thỉnh cầu của chị ấy được ban cho chị, Cha ôi, khi chúng con nhưn Danh Chúa Jêsus Christ đặt tay trên chị.

262 Lạy Cha trên Trời của chúng con, chúng con đặt tay trên chị chúng con, nhưn Danh Chúa Jêsus Christ. Xin cho lời thỉnh cầu của chị được nhậm, trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

263 Lạy Cha trên Trời, khi chị chúng con đi qua hàng này và để cho...chúng con đặt tay trên chị, cầu xin Đấng Christ của Đức Chúa Trời đến gần giờ này và định tội bệnh tật và khiến chị mạnh khỏe. A-men.

264 Lạy Cha trên Trời, trên người anh em này của chúng con, chúng con đặt tay trên anh ấy và cầu xin điều đó trong Danh Chúa Jêsus Christ, hầu cho Ngài sẽ chữa lành anh trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

265 Lạy Cha trên Trời, chúng con đặt tay trên cô gái này, và cầu xin Chúa yêu quý của chúng con. Nhưn Danh Chúa Jêsus Christ, chúng con cầu xin cho sự chữa lành của cô ấy. A-men.

266 Lạy Chúa yêu quý của chúng con, chúng con đặt tay trên anh em của chúng con, nhưn Danh Con Đức Chúa Trời, là Chúa Jêsus Christ, Đấng mà chúng con chiến thắng nhiều hơn qua Ngài. Và chúng con cầu xin để Ngài sẽ ban cho anh em của chúng con nhu cầu của anh ấy, nhưn Danh Chúa Jêsus. A-men.

267 Lạy Cha của chúng con, trên người anh của tớ gái của chúng con, người chiến sĩ Thập tự nhỏ bé này, con cầu xin, Đức Chúa Trời, để Thánh Linh Ngài đến trên anh và nhậm nhu cầu của anh. Nhưn Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

<sup>268</sup> Lạy Cha trên Trời của chúng con, trên người chiến sĩ Thập tự dũng cảm này, anh ấy đã chiến đấu vì Lời Ngài trong—trong những lần bị chỉ trích và đại loại như vậy, và tuy nhiên vẫn đứng bên Lời, bước ra còn hơn là kẻ chinh phục trong Chúa Cứu Thế Jêsus. Xin ban cho anh nhu cầu của mình, Cha ôi. Con cầu xin lời cầu xin của con và ban phước cho anh ơn phước của Ngài, Chúa ôi, rằng Ngài sẽ chữa lành cho anh và ban cho anh nhu cầu của anh. Nhơn Danh Chúa Jêsus. A-men.

<sup>269</sup> Lạy Cha trên Trời, đứa bé này không thể sống ngoài Đức Chúa Trời, nhưng Đức Chúa Trời có thể khiến cho nó khỏe mạnh. Con đặt tay trên nó và định tội kẻ thù, nhưn Danh Chúa Jêsus Christ. Chúc phước cho đứa bé, và cầu xin Ngài giúp nó được thịnh vượng trong Danh Chúa Jêsus Christ. A-men. Hơn cả những kẻ chiến thắng.

<sup>270</sup> Lạy Cha trên Trời, với người chị của chúng con, mà chúng con đặt tay trên nhưn Danh Chúa Jêsus Christ, đền tạm đắc thắng của Đức Chúa Trời đã trở nên xác thịt và ở giữa chúng con. Xin cho qua Danh Ngài, Danh công nghĩa của Con Đức Chúa Trời, Chúa Jêsus Christ, xin ban cho chị chúng con lời thính cầu của chị. A-men.

<sup>271</sup> Chị Kidd của chúng con, ban ơn cho lòng chị. Lạy Cha trên Trời của chúng con, khi con nắm ông và bà lớn tuổi này trong tay chúng con ở đây, người mà đã rao giảng Phúc Âm khi con chỉ là một cậu bé, cách đây vài ngày đã nằm hấp hối vì bệnh ung thư; đang đuối theo để bắt lấy ông, và quyền năng của Đức Chúa Trời quét đi bệnh tật trên một ông cụ tám mươi tuổi và chữa lành ông, đến nỗi các bác sĩ im lặng kỳ diệu, không thể hiểu được điều đó. Con cầu nguyện để Ngài sẽ nhậm lời thính cầu của ông sáng nay. Người vợ thân yêu được phước của ông, Chúa ôi, người mà đã giặt giũ trên tấm ván để đưa chồng bà đến với chức vụ để rao giảng Phúc Âm chảy Máu này—này của Chúa Jêsus Christ. Xin nhậm lời, Chúa ôi.

<sup>272</sup> Xin ban phước cho Junior, con trai của họ, Chúa ôi. Chúng con cầu nguyện để Ngài sẽ khiến anh khỏe và giữ anh mạnh mẽ, Chúa ôi. Anh là cột trụ của họ để lôi kéo họ từ nơi này đến nơi khác, để đặt tay trên những chiếc khăn tay. Mặc dù họ quá già



không thể đi ra trong cánh đồng nữa, nhưng họ đi từ bệnh viện đến các ngôi nhà, đặt những khăn tay trên người đau. Đức Chúa Trời ôi, Ngài sẽ tôn cao điều đó, con biết Ngài sẽ tôn cao. Xin ban phước cho họ và ban cho họ sức mạnh trong nhiều ngày nữa, Cha ôi. Nhon Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

273 Chúc phước cho anh. Điều đó sẽ được nên, Anh Kidd à, nó sẽ được nên. [Anh và Chị Kidd nói với Anh Branham—Bt.] Ngợi khen Đức Chúa Trời. A-men. Vâng, người mà chúng ta đã có lời cầu nguyện cho trên điện thoại.

274 Một ông và một bà đã tám mươi tuổi, và già quá, không thể đi ra trong những cánh đồng truyền giáo và đứng trên bục giảng, quá già vào lúc này để giảng dạy như thế, nhưng vẫn sẽ gởi xuống đây và nhận những gói vải cầu nguyện và gởi chúng đến cho những người đau ốm và khốn khổ, đem chúng tới bệnh viện và mọi việc như thế. Để đặt nó trên...Họ không thể đi ra nữa ủng hộ chức vụ trong cách đó, nhưng họ thực hiện theo cách tốt nhất họ có thể làm. Điều đó nên khiến những người trẻ chúng ta cảm thấy hổ thẹn về chính mình. Đúng thế, hãy làm điều gì đó cho Đấng Christ.

275 Nên nhớ, ông cụ này đây, Anh Kidd, đang truyền giảng Phúc Âm trước khi tôi chào đời. Đúng thế, đi ra đó cầu nguyện cho người đau ốm, một cựu chiến sĩ dũng cảm. Và ở đây, tuổi, anh bao nhiêu tuổi rồi, Anh Kidd? Tám mươi một tuổi, vẫn đi vì Nước của Đức Chúa Trời! Quá già để đứng trên bục giảng và nắm giữ một sứ điệp như thế, nhưng sẽ đi tới bệnh viện, tới bên cạnh những chiếc giường, ở đó có một chàng trai lái xe để chở cụ đi khắp nơi trong một chiếc xe hơi. Và họ không thể đi bộ, vì thế họ cứ để ấy đưa đi bằng xe hơi và đưa họ đến một nơi, và họ hai người, một cặp vợ chồng già, đi vào trong đó và đặt khăn tay lên.

276 Ngày nọ họ có một người thân yêu rất gần chết, một cô gái, họ vừa kể cho tôi về điều đó. Chúng ta đã cầu nguyện cho họ, cháu nội, đã đi và đặt...Đứa bé bây giờ đã lớn. Ngợi khen Đức Chúa Trời!

277 Anh Kidd, họ đã gọi cho tôi ở đây cách đây đã lâu, khoảng hai năm trước, tôi đoán vậy, điều đó đã xảy ra, rằng anh ấy đã bị ung thư tuyến tiền liệt, vào khoảng bảy mươi tám, hay tám

mười, gần tám mươi tuổi, với bệnh ung thư tuyến tiền liệt. Bác sĩ đã bó tay, không thể làm gì được. Chúng tôi đã vội vàng, Billy và tôi đã lái xe, để đến chỗ anh ở. Và Đức Thánh Linh phán bảo tôi đi sáng hôm đó. Chúng tôi thường không làm điều đó trừ phi chúng tôi được hướng dẫn để làm điều đó. Và Đức Thánh Linh phán, “Hãy đi,” và chúng tôi đã đến đó và đặt tay trên ông cụ, để cầu nguyện cho ông. Và các bác sĩ không thể tìm ra một dấu vết nào của bệnh. Vinh quang thay Đức Chúa Trời! Ồ! Tại sao? Địa vị chúng ta là trong Chúa Jêsus Christ, vượt lên xa trên tất cả những bệnh tật và mọi quyền lực của kẻ thù.

278 Ồ, anh em chẳng vui mừng vì Ngài chăng?

Có những người hầu như ở khắp nơi,  
 Tắm lòng của họ bùng cháy  
 Bằng Lửa Ngũ Tuần đã giáng xuống,  
 Đã thanh tẩy và làm cho họ sạch;  
 Ồ, giờ đây nó đang cháy trong lòng tôi,  
 Ồ, vinh hiển thay Danh Ngài!  
 Tôi rất vui đến nỗi tôi có thể nói tôi là một  
 người trong họ.

Tôi là một người trong họ, một người trong họ,  
 Tôi rất vui để tôi có thể nói tôi là một người  
 trong họ;

Một người trong họ, một người trong họ,  
 Tôi rất vui đến nỗi tôi có thể nói tôi là một  
 người trong họ.

Dầu những người này có lẽ không được học  
 hành,

Hay khoe khoang về danh tiếng thế gian,  
 Nhưng hết thầy đã nhận lãnh lễ Ngũ Tuần của  
 họ,

Đã chịu phép báp-têm trong Danh Chúa Jêsus;  
 Và giờ đây họ đang nói, ở khắp nơi xa,  
 Tuy nhiên quyền năng của Ngài không hề thay  
 đổi,

Tôi rất vui đến nỗi tôi có thể nói tôi là một  
 người trong họ.

279 Bao nhiêu người là một trong họ? Hãy giơ tay lên giờ này:

...họ, một người trong họ,  
 Tôi rất vui để tôi có thể nói tôi là một người  
 trong họ;  
 Ồ, một người trong họ, một người trong họ,  
 Tôi rất vui đến nỗi tôi có thể nói tôi là một  
 người trong họ.

Bây giờ hãy đến, anh em của tôi, tìm kiếm ơn  
 phước này  
 Điều đó sẽ làm lòng anh em được sạch tội lỗi,  
 Điều đó sẽ bắt đầu rung những tiếng chuông  
 vui mừng  
 Và sẽ giữ linh hồn anh em trên lửa;  
 Ồ, nó đang cháy trong lòng tôi bây giờ,  
 Vinh hiển thay Danh Ngài,  
 Tôi rất vui đến nỗi tôi có thể nói tôi là một  
 người trong họ.

Tôi là một người trong họ, một người trong họ,  
 Tôi rất vui để tôi có thể nói tôi là một người  
 trong họ; Halêlugia!  
 Một người trong họ, một người trong họ,  
 Tôi rất vui đến nỗi tôi có thể nói tôi là một  
 người trong họ.

Họ nhóm lại trong một phòng cao,  
 Hết thầy đều như Danh Ngài cầu nguyện,  
 Họ đã chịu phép báp-têm bằng Đức Thánh  
 Linh,  
 Rồi quyền năng hầu việc đã đến;  
 Bây giờ những gì Ngài đã làm cho họ ngày đó  
 Ngài cũng sẽ làm cho bạn như vậy,  
 Và tôi rất vui đến nỗi tôi có thể nói tôi là một  
 người trong họ.

Tôi là một người trong họ, một người trong họ,  
 Tôi rất vui để tôi có thể nói tôi là một người  
 trong họ; Halêlugia!

Một người trong họ, một người trong họ,  
 Ô, tôi rất vui đến nỗi tôi có thể nói tôi là một  
 người trong họ.

<sup>280</sup> Bây giờ trong lúc chúng ta ngân nga bài đó, chúng ta hãy cứ  
 bắt tay với nhau. Nói:

Một người trong họ, một người trong họ,  
 Tôi rất vui đến nỗi tôi có thể nói tôi là một  
 người trong họ; Halêlugia!  
 Một người trong họ, một người trong họ,  
 Tôi rất vui đến nỗi tôi có thể nói tôi là một  
 người trong họ.

<sup>281</sup> Bạn có không? Hãy nói, “A-men!” [Hội chúng nói, “A-  
 men!”—Bt.]

Tôi là một người trong họ, một người trong họ,  
 Tôi rất vui đến nỗi tôi có thể nói tôi là một  
 người trong họ;  
 Một người trong họ, một người trong họ,  
 Tôi rất vui đến nỗi tôi có thể nói tôi là một  
 người trong họ.

<sup>282</sup> Tôi có thể hát một câu này ở trên không?

Dầu những người này có lẽ không được học  
 hành. (Họ không có Tiến sĩ Thần đạo, Tiến sĩ  
 Triết học to lớn quan trọng nào, anh em thấy,  
 không có những điều to lớn quan trọng, đấy.)

Những người này có lẽ không được học hành,  
 Hay khoe khoang về danh tiếng thế gian, (tổ  
 chức lớn nào đó)

Hết thầy họ đã nhận lãnh lễ Ngũ Tuần của họ,  
 Mỗi người trong họ đã chịu phép báp-têm  
 nhưn Danh Chúa Jêsus;

Và giờ đây họ đang nói ở khắp nơi,

Tuy nhiên quyền năng của Ngài không hề thay  
 đổi,

Tôi rất vui đến nỗi tôi có thể nói tôi là một  
 người trong họ.

Một người trong họ, một người trong họ,  
 Tôi rất vui đến nỗi tôi có thể nói tôi là một  
 người trong họ;  
 Tôi là một người trong họ, một người trong họ,  
 Tôi rất vui đến nỗi tôi có thể nói tôi là một  
 người trong họ.

Ồ, tôi sẽ không vì hết thấy hàng triệu vàng bạc  
 của thế gian mà rời bỏ nơi quý báu này,  
 Dầu kẻ cám dỗ đã...thuyết phục tôi đừng cố  
 gắng,  
 Nhưng tôi được che chở trong nhà Đức Chúa  
 Trời, vui mừng trong tình yêu và ân điển  
 Ngài,  
 Và tôi đang sống bằng sự ngợi khen Halêlugia!

<sup>283</sup> Ô, chao ôi! Tôi rất vui mừng về điều đó. Còn anh em? Anh em chẳng vui mừng là một trong họ sao? Chỉ là một trong họ, một trong những người khiêm nhường mà thật sự làm chính mình trống không, hạ mình xuống (không phải trước thần tượng), mà trước một Đức Chúa Trời hằng sống, (không phải trước một tổ chức và ghi tên bạn vào sổ sách), mà trước một Đức Chúa Trời hằng sống, (không đọc thuộc lòng một tin điều), nhưng hãy để Lời trở nên xác thịt trong anh em. Đây, chính là thế. Và chính anh em khiêm nhường, và rời qua đó Ngài nâng anh em lên trên, (không nóng giận, kiêu ngạo, nói “Tôi là *thế này, thế kia*, hay *thế nọ*”), nhưng trong sự khiêm nhường, êm dịu, và “bằng cách nào Ngài đã từng cứu một người bất hạnh như tôi, và làm thế nào Ngài đã từng làm điều đó?” Đó là cách Cơ-đốc nhân thật cảm nhận. Anh em chẳng tin điều đó sao?Ồ, Ngài rất thật!

Thật, thật, Ngài rất thật với tôi!  
 Ồ, thật, thật, Ngài rất thật với tôi!  
 Dầu một số người nghi ngờ Ngài, tôi không thể  
 sống mà không có Ngài,  
 Đó là lý do tôi yêu Ngài, và Ngài rất thật với tôi!

Thật, Ngài rất thật với tôi! (Hãy hát điều đó!)  
 Thật, thật, Ngài rất thật với tôi!

Dầu một số người nghi ngờ Ngài, nhưng tôi  
không thể sống mà không có Ngài,  
Đó là lý do tôi yêu Ngài, và Ngài rất thật với tôi!

284 Ô, tôi rất vui mừng về điều đó! Vâng, thưa quý vị. Ô, tôi rất vui mừng vì đường lối Phúc Âm xưa vĩ đại này, sống trong đường lối Phúc Âm xưa vinh hiển này.

285 Bây giờ, thưa các bạn, cho đến khi chúng ta gặp lại nhau ở Ngôi của Đấng Christ, khi các bạn đang cầu nguyện, hãy nhớ đến tôi. Và xin Đức Chúa Trời ban phước cho mỗi người trong các bạn. Tôi thì...Không thể nói rằng tôi áy náy vì tôi đã giữ các bạn ở đây.

286 Bây giờ, với các bạn mà đã có khăn tay đặt ở đây, tôi chỉ đặt tay trên chúng trong khi chúng ta đang cầu nguyện cho người đau, nếu các bạn để ý tôi đang làm điều đó ngay khi Thánh Linh đụng vào. Tôi đã không đi vào quá nhiều khả tượng, bởi vì tôi yếu đuối, mệt mỏi, các bạn biết đấy, đã được ở đây hai hay ba tiếng đồng hồ lúc này, giảng dạy, và tôi đã thật sự bắt đầu lấy một vài người trong hàng người để các bạn sẽ thấy rằng Đức Chúa Trời là Đức Chúa Trời. Hiểu không? Điều không thể được, sự nghịch lý, rằng những việc không thể tìm thấy...Ma quỷ...

287 Bây giờ, nên nhớ, mỗi một người trong anh chị em đều có quyền năng trong Đấng Christ. Anh chị em không có quyền năng, anh chị em có *thấm quyền*, thấm quyền của anh chị em. Anh chị em thật sự được tôn lên, lên trên; không phải tự anh chị em tôn mình lên, nhưng Đấng Christ đã nâng anh chị em lên. Đấng Christ càng nhắc anh chị em lên, anh chị em càng muốn hạ mình xuống nhiều hơn, đấy, anh chị em sẽ cảm thấy rất khiêm nhường. Vì thế làm sao Ngài đã từng cứu một người bất hạnh như tôi, Ngài đã từng làm điều đó bằng cách nào? Nhưng Ngài đã làm điều đó, và vì vậy tôi biết ơn vì điều đó. A-men! Quá tốt!

Nhờ Danh Jêsus ta đến cúi đầu,  
Sấp mình nơi chân Ngài,  
Chúng ta sẽ tôn cao Ngài Vua của các vua trên  
Trời,  
Khi hành trình của chúng ta được hoàn tất.

Danh quý báu (Danh quý báu!),Ồ thật dịu dàng!

Hi vọng ở đất và mừng vui ở Trời;

Danh Quý báu (Ồ, Danh quý báu! Ngài chẳng tuyệt vời sao?)

Hi vọng ở đất và mừng vui ở Trời.

<sup>288</sup> Bây giờ, lắng nghe, đừng quên điều này. Anh chị em hát điệp khúc, xin để tôi hát câu ấy với nó. Hiểu không? Tôi không biết tôi có thể nghĩ ra câu tôi muốn hát của nó không, là câu kế tiếp.

Nhờ Danh Jêsus ta đến cúi đầu,

Sấp mình nơi chân Ngài,

Chúng ta sẽ tôn cao Ngài Vua của các vua trên Trời,

Khi hành trình của chúng ta được hoàn tất.

(Hiểu không?)

Mang Danh Chúa Jêsus với anh,

Như cái khiên che mọi cạm bẫy;

Khi những cám dỗ đến chung quanh anh,

Cứ thờ Danh thánh ấy trong lời cầu nguyện.

Chỉ thế thôi. Hãy giơ tay đó lên và lắng nghe tiếng hăm phanh! Hiểu không? Hiểu không?

Thờ Danh thánh ấy trong lời cầu nguyện.

Danh quý báu,Ồ thật dịu dàng!

Hi vọng ở đất và mừng vui ở Trời;

Danh quý báu (Ồ, Danh quý báu!),Ồ thật dịu dàng!

Hi vọng ở đất và mừng vui ở Trời.

<sup>289</sup> Chúng ta hãy nói điều đó lần nữa, tất cả chúng ta cùng nhau. Anh em nói gì? Chúng ta hãy cứ lấy lại câu hát đó, về, “Mang Danh Jêsus với anh, như cái khiên che mọi cạm bẫy.” Bây giờ chúng ta hãy nhắm mắt hát bài đó.

Mang Danh Chúa Jêsus với anh,

Như cái khiên che mọi cạm bẫy;

Bây giờ hãy lắng nghe. Làm gì?

Khi những cám dỗ đến chung quanh anh,  
Anh chị em phải làm gì?  
Thở Danh thánh ấy trong lời cầu nguyện.  
Danh quý báu (Danh quý báu!),Ồ thật dịu  
dàng!  
Hi vọng ở đất và...

[Anh Neville nói với Anh Branham—Bt.] (Tôi không. Không, tôi—tôi hơi bị khan tiếng, tôi đã bị khan tiếng một chút, vì vậy tôi sẽ không nói...?...Anh muốn giải tán...?...Không, điều đó được lắm, anh cứ tiếp tục, điều đó tốt.)

Hi vọng ở đất và...

Bây giờ, mời Anh Neville, mục sư của anh chị em.





*CƠ ĐỐC GIÁO CHỐNG SỰ SÙNG BÀI THẦN TƯỢNG* VIE61-1217

(Christianity Versus Idolatry)

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào sáng Chúa nhật, ngày 17 tháng Mười hai, năm 1961, tại Đền tạm Branham ở Jeffersonville, Indiana, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Voice Of God Recordings.

VIETNAMESE

©2019 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

[www.branham.org](http://www.branham.org)

## Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS  
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.  
[www.branham.org](http://www.branham.org)